

OBRAZLOŽITEV

I. UVOD

1. Pravna podlaga

Pravna podlaga za predlog Uredbe o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo so drugi in tretji odstavek 19. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15, 30/16, 61/17 – GZ, 21/18 – ZNOrg in 84/18 - ZIURKOE), ki določata, da Vlada RS določi prepovedi, omejitve in druga pravila ravnanja ter priporočila pri opravljanju dejavnosti ali potrošnji, ter da se določijo dejavnosti, ki lahko škodljivo vplivajo na okolje in za katere mora njihov izvajalec pridobiti okoljevarstveno dovoljenje skladno s tem zakonom, ter peti in šesti odstavek 20. člena Zakona o varstvu okolja, ki določata, da vlada s predpisom določi pravila ravnanja in druge pogoje za ravnanje z odpadki ter določi izdelke, za katere mora pravna ali fizična oseba, ki v okviru dejavnosti razvija, izdeluje, predeluje, obdeluje, prodaja ali uvaža takšne izdelke (v nadaljnjem besedilu: proizvajalec izdelkov) delno ali v celoti zagotoviti takšno ravnanje z izdelki in odpadki, ki nastanejo po uporabi takšnih izdelkov, da se spodbujajo njihova ponovna uporaba in preprečevanje odpadkov ter njihovo recikliranje in drugi postopki predelave, in za katere velja razširjena odgovornost proizvajalca. Proizvajalec izdelkov lahko svojo obveznost za ravnanje z odpadki, ki nastanejo po uporabi takšnih izdelkov, zagotavlja sam ali skupaj z drugimi proizvajalci izdelkov, ki izpolnjujejo predpisane pogoje. Obveznosti proizvajalca izdelkov in združenja proizvajalcev ali druge gospodarske družbe, s katero proizvajalci izdelkov skupno izpolnjujejo obveznosti glede ravnanja z odpadki predpiše vlada. Uredba vsebuje tudi določbe za izvrševanje 104. člena Zakona o varstvu okolja, ki ureja določbe o registru varstva okolja, ki ga vodi ministristvo, pristojno za okolje.

2. Splošna obrazložitev v zvezi s predlogom predpisa

V skladu s sodbami Upravnega sodišča iz novembra 2019 (I U 1418/2019-6, I U1422/2019-5, I U 1508/2019-15 in I U 1522/2019-9) družbam za ravnanje z odpadno embalažo ni mogoče nalagati obveznosti izven deleža, ki presega odpadno embalažo iz skupnega sistema ravnanja z odpadno embalažo.

Upravno sodišče je z navedenimi sodbami odpravilo odločbe Agencije Republike Slovenije za okolje, s katerimi so bila družbam za ravnanje z odpadno embalažo spremenjena okoljevarstvena dovoljenja za izvajanje dejavnosti ravnanja z odpadno embalažo. Sodišče je zavzelo stališče, da tem družbam glede na Zakon o varstvu okolja (ZVO-1) ni mogoče naložiti, da so dolžne prevzeti vso odpadno embalažo, ki nastane na območju Republike Slovenije, ampak, da je posamezna družba za ravnanje z odpadno embalažo dolžna prevzeti le tisto količino odpadne embalaže, ki ustreza količini (kilogramom) dane embalaže na trg - torej na način, »da 1 kg dane embalaže na trg zahteva, da se prevzame 1 kg odpadne embalaže«. Takšna razlaga pa onemogoča racionalno normativno urejanje področja razširjene odgovornosti proizvajalca in trenutno ukrepanje države.

Zaradi te odločitve sodišča so družbe za ravnanje z odpadno embalažo pri izvajalcih obvezne občinske gospodarske javne službe zbiranja komunalnih odpadkov močno zmanjšale prevzeme odpadne embalaže, ki so jo izvajalci javne službe ločeno zbrali v letošnjem letu. Zaenkrat je ta problem manj izrazit pri izvajalcih obvezne občinske gospodarske javne službe obdelave mešanih komunalnih odpadkov.

Okoljevarstvena dovoljenja so bila že večkrat spremenjena. Ker pa se na te odločbe niso vedno pritožile vse družbe za ravnanje z odpadno embalažo, sploh več nimajo enakih obveznosti, kar ni v skladu s predpisi.

V teh in tudi preteklih odločitvah sodišča je bilo povsem prezrto dejstvo, da masa nastale odpadne embalaže ne more biti enaka masi embalaže, dane v promet. Čeprav se v javnosti vztrajno pojavlja informacija, da so zaradi količinskega praga za nastanek obveznosti plačevanja stroškov ravnanja z odpadno embalažo ti stroški plačani le za 50 % vse v promet dane embalaže, pa podatki iz evidence FURS in ARSO o embalaži, dani v promet v letu 2018 kažejo prav nasprotno sliko. Za leto 2018 so imeli prvič obveznost poročati vsi embalerji, pridobitelji embaliranega blaga ter proizvajalci in

pridobitelji t.i. servisne embalaže, ne glede na količino embalaže, ki so jo dali v promet. Ti (zaenkrat še neuradni) podatki kažejo, da postavljen količinski prag 15 ton ni razlog za razpad sistema ravnanja z odpadno embalažo, saj tisti embalerji, pridobitelji embaliranega blaga ter proizvajalci in pridobitelji servisne embalaže, ki morajo v skladu z Uredbo o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo plačevati stroške ravnanja z odpadno embalažo, dajo v promet cca 90% vse embalaže, dane v promet.

Vzroke za velike razlike v masi embalaže, ki je dana v promet, in masi nastale odpadne embalaže je torej treba iskati drugje:

1. Za vse embalerje, pridobitelje embaliranega blaga ter proizvajalce in pridobitelje servisne embalaže ne velja količinski prag 15 t za nastanek obveznosti plačila stroškov ravnanja z odpadno embalažo. Količinski prag ne velja za tiste, ki dajejo v promet:

- embalirano nevarno blago,
- blago, embalirano v PVC embalažo,
- PVC servisno embalažo in
- plastične nosilne vrečke.

2. Plačniki stroškov ravnanja z odpadno embalažo niso samo embalerji, pridobitelji embaliranega blaga ter proizvajalci in pridobitelji servisne embalaže. Te stroške plačujejo tudi trgovci (za embalažo blaga, ki ga prodajajo distributerjem, za katero osebe iz 1. točke ne plačujejo stroškov ravnanja z odpadno embalažo) in končni uporabniki brez predhodnega dobavitelja (osebe, ki za lastno uporabo kupujejo embalirano blago ali servisno embalažo v tujini). Tudi v teh dveh primerih velja količinski prag 15 ton za nastanek obveznosti plačevanja stroškov ravnanja z odpadno embalažo, vendar pa je treba upoštevati dejstvo, da trgovci in končni uporabniki brez predhodnega dobavitelja ne dajejo embalaže v promet, zato nimajo obveznosti vpisa niti v evidenco FURS niti v evidenco ARSO. Količine embalaže, za katero plačujejo embalažnino, tako niso zajete v evidence, ki jih vodita oba pristojna organa; ta dva organa tudi nimata vpogleda v podatke družb za ravnanje z odpadno embalažo o plačnikih njihovih storitev.

3. Vsi občani imamo možnost ločevanja odpadne embalaže od drugih odpadkov, zato pri tem prihaja tudi do napak. Tako se v zabojnikih za odpadno embalažo znajdejo še drugi odpadki, prav tako pa se odpadna embalaža znajde v zabojnikih, ki so namenjeni drugim odpadkom (zato se tudi izloča iz mešanih komunalnih odpadkov).

4. Sistem ravnanja z odpadno embalažo je zgolj en sam in je vzpostavljen za vso odpadno embalažo, ki nastane v industriji, obrti, trgovini, storitvenih in drugih dejavnostih, gospodinjstvih ali drugod.

5. V okviru tega sistema izvajalci javne službe zbirajo vso odpadno embalažo, ki nastaja v gospodinjstvih, in odpadno embalažo, ki nastaja kot komunalni odpadki iz trgovine, industrije, obrti ali storitvenih dejavnosti (vključno z javnim sektorjem), pri čemer pa ni pomembno, ali odpadna embalaža izvira iz embalaže, dane v promet, ali iz drugih virov (npr. iz nakupov posameznikov v tujini - prek spleta ali v maloprodaji; iz embalaže blaga, ki ga v RS prinesejo turisti za svojo osebno uporabo in jo v RS zavržejo kot odpadno embalažo...).

6. Različni natančnost in zanesljivost pridobivanja podatkov o masi embalaže in masi odpadne embalaže (zaradi različnega namena pridobivanja teh podatkov) ter različna vira teh podatkov:

- masa embalaže je največkrat produkt mase ene prazne, čiste in suhe embalažne enote, pomnožene s številom kosov uporabljenih enot. Podatke sporočajo osebe, ki dajejo embalažo v promet;
- masa odpadne embalaže je masa določene pošiljke odpadne embalaže, kar pa vključuje tudi ostanke embaliranega blaga in druge odpadke, ki so bili odvrženi v zabojnik za odpadno embalažo. Podatke o masi prevzete odpadne embalaže sporočajo družbe za ravnanje z odpadno embalažo. Ena od družb za ravnanje z odpadno embalažo je v svojem letnem poročilu za leto 2018 navedla, da je med prevzeto »odpadno plastično embalažo cca 10% nečistoč«. Ne gre pa zanemariti niti padavinske vode, praha in drugih trdnih delcev iz okolja, ki se naberejo v oz. na odpadni embalaži v času njenega skladiščenja pri izvajalcih javne službe – zaradi relativno velikega volumna posamezne embalažne enote glede na njeno maso lahko vse te »primesi« iz okolja predstavljajo precejšen delež mase pošiljke odpadne embalaže, ki jo prevzame družba za ravnanje z odpadno embalažo. Ena od družb za ravnanje z odpadno embalažo je v svojem letnem poročilu za leto 2018 navedla, da »pri obdelavi ostanka po sortiranju mešane odpadne embalaže cca. 30% količine ostanka lahko predstavljajo izcedne vode«. Določeno stopnjo vlažnosti priznavajo družbe tudi v primerih prevzete odpadne embalaže iz papirja in kartona (cca 5%). Iz posredovanih podatkov družb pa ni jasno, ali so sporočeni podatki o masi prevzete odpadne embalaže korigirani ali ne.

Razloge za zmanjšanje števila prevzemov odpadne embalaže od izvajalcev javne službe gre vsaj v določeni meri pripisati tudi zapiranju tujih trgov (zlasti v tretjih državah) za predelavo in odstranjevanje odpadkov, nastalih v Sloveniji. zanemariti ne gre niti nihanja cen odpadnih embalažnih materialov, ki se sproti oblikujejo na trgu t.i. sekundarnih surovin. Zaradi manjših možnosti izvoza odpadne embalaže v tretje države, zlasti v termično obdelavo, so narasle cene predelave in odstranjevanja odpadne embalaže v drugih državah EU, kar pa za družbe za ravnanje z odpadno embalažo predstavlja določeno finančno tveganje, zlasti ob upoštevanju dejstva, da si končno število zavezancev za plačilo stroškov ravnanja z odpadno embalažo deli 6 družb. Pri oblikovanju cenika svojih storitev so zato družbe bolj ali manj omejene s ceniki drugih družb. Dvig cen storitev ene družbe lahko povzroči hiter odliv določenega števila okoljsko bolj ali manj zavednih zavezancev k drugi družbi, zato si vsaka družba na vse načine prizadeva ohraniti zavezance in pridobiti nove, seveda tudi z nižanjem stroškov (na račun kvalitete storitev, ki vedno ne odražajo zahtev hierarhije ravnanja z odpadki), in ponujanjem dodatnih ugodnosti za prenos obveznosti v njen sistem ravnanja z odpadno embalažo.

Z višanjem cene termične obdelave odpadkov bi morale družbe za ravnanje z odpadno embalažo nadgraditi obstoječe sisteme sortiranja in druge predobdelave odpadne embalaže, ki jo izvajajo same ali s podizvajalci, kar za njih predstavlja dodatno finančno breme. Naprave za sortiranje odpadne embalaže bi morale biti ustrezno tehnično nadgrajene, tako da bi se to odražalo v zmanjšanju deleža tiste odpadne embalaže, ki se jo usmerja v predelavo v trdna goriva ali neposredno v termično obdelavo. Še zlasti zato, ker v Sloveniji ni kapacitet za termično obdelavo, so pa na voljo kapacitete za recikliranje odpadne plastike, seveda pa ti predelovalci pričakujejo in zahtevajo ustrezno pripravljene vhodne odpadke.

Izvajalci javne službe so v takih razmerah »talci« sistema, saj so dolžni zagotavljati nemoteno izvajanje svojih storitev, ob tem pa jim je onemogočeno sprotno oddajanje zbrane (ali iz mešanih komunalnih odpadkov izločene) odpadne embalaže. Ker so jim družbe za ravnanje z odpadno embalažo v preteklosti že večkrat zavrnila plačevanje stroškov skladiščenja odpadne embalaže za čas, ki presega 7 dni (tudi na podlagi odločitev sodišča), ti stroški dodatno bremenijo izvajalce javne službe, ne glede na to, da so z uredbo določeni kot stroški družb za ravnanje z odpadno embalažo. Izvajalci javne službe v svojih zbirnih centrih in centrih za obdelavo komunalnih odpadkov ne razpolagajo z zadostnimi kapacitetami ustrezno urejenih skladišč za skladiščenje vse neprevzete odpadne embalaže. Zaradi predolgega skladiščenja in izpostavljenosti vremenskim vplivom prihaja do slabšanja kvalitete odpadnih embalažnih materialov, kar še dodatno zmanjšuje možnosti za recikliranje teh odpadkov. Zaradi razgradnje ostankov embaliranega blaga prihaja do emisij neprijetnih vonjav, povečana so tudi zdravstvena tveganja zaradi lahke dostopnosti teh odpadkov pticam, glodavcem in mrčesu. Daljše skladiščenje povečuje tveganje za raznos teh odpadkov v okolje, s koncem zimskega obdobja pa je spet večja nevarnost samovžigov skladiščene odpadne embalaže. Nezanemarljivo je tudi dejstvo, da je skladiščenje odpadkov pri izvajalcih javne službe zbiranja s predpisom omejeno na eno leto, sicer se takšno skladišče šteje za nezakonito odlagališče odpadkov.

Trenutne razmere, ki so se vzpostavile na področju ravnanja z odpadno embalažo, ne zagotavljajo več varnega in zanesljivega sistema ravnanja z odpadno embalažo, ki bi državljanom ponujal nemoten servis odvoza odpadkov v okviru javne službe. Za državo pa takšno stanje predstavlja določeno tveganje z vidika zagotavljanja varstva okolja, javnega zdravja in varstva pred požarom, pa tudi z vidika nedoseganja predpisanih okoljskih ciljev predelave in recikliranja odpadne embalaže ter neskladnost izvajanja in izvrševanja zakonodaje s predpisi EU. Posledično so se ponovno okrepile zahteve naj država interventno uredi razmere na področju odpadne embalaže podobno kot v letu 2019 – ministrstvo naj zagotovi ustrezna finančna sredstva za prevzem in predelavo odpadne embalaže, ki je ne prevzamejo družbe za ravnanje z odpadno embalažo.

Če smo v letu 2019 poseg države v sistem ravnanja z odpadno embalažo še lahko šteli za interventni ukrep, pa situacije v letošnjem letu ne moremo šteti za izredno, ampak gre očitno za sistemsko pomanjkljivost, saj gre več kot očitno za iskanje vseh možnih pravnih sredstev kako se kljub prejetemu plačilu za stroške ravnanja z odpadno embalažo izogniti izpolnjevanju predpisanih obveznosti glede zagotavljanja ravnanja s temi odpadki. Te sistemske pomanjkljivosti ne bo mogoče odpraviti zgolj z vsakoletno finančno intervencijo države. Država in državljanji ne potrebujemo sistema ravnanja z odpadno embalažo, v katerem družbe za ravnanje z odpadno embalažo ne prevzemajo nobene okoljske odgovornosti, čeprav so prostovoljno vstopile v sistem ravnanja z odpadno embalažo, ampak

svojo vlogo razumejo zgolj kot opravljanje pridobitne dejavnosti na trgu. Ta sistem mora nadomestiti povsem nov sistem, usklajen s splošnimi zahtevami za sisteme razširjene odgovornosti proizvajalca iz Direktive 2018/851/EU, s katero je bila zadnjič spremenjena Direktiva 2008/98/ES o odpadkih, v katerem bo odgovornost za ravnanje z odpadno embalažo dejansko pripisana proizvajalcem (osebam, ki dajejo embalirano blago ali servisno embalažo na trg RS), skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo pa bo upravljala oseba, ki se bo poleg svoje finančne odgovornosti do vključenih proizvajalcev v celoti zavedala tudi svoje okoljske in družbene odgovornosti. Čeprav so v okviru predloga ZVO-1k že pripravljene ustrezne pravne podlage, v skladu s katerimi je večja vloga pripisana proizvajalcem pa je za prilagoditev novim zahtevam potrebno določeno prehodno obdobje (v skladu z Direktivo 2018/851/EU je to obdobje določeno do leta 2023).

V tem prehodnem obdobju pa je treba zagotoviti relativno stabilen sistem ravnanja z odpadno embalažo, ki ne bo stalna tarča zasebnih interesov posameznih gospodarskih družb. Ker družbe za ravnanje z odpadno embalažo bolj ali manj zavračajo prevzem odpadne embalaže od izvajalcev javne službe, so le ti v stalni negotovosti kam z zbrano odpadno embalažo. To situacijo je treba presekati na način, da izvajalci javne službe lahko sami poiščejo prevzemnike teh odpadkov, kadar jih družbe ne želijo prevzeti, stroški ravnanja pa ne smejo bremeniti uporabnikov javne službe (izvirnih povzročiteljev odpadkov). Sistem mora zagotavljati, da v skladu z EU predpisi stroške ravnanja z odpadki nosijo povzročitelji obremenite. Res je, da v splošnem velja, da so to izvirni povzročitelji odpadkov, vendar pa so v primerih, ko je za določene izdelke predpisana razširjena odgovornost proizvajalcev, plačniki stroškov ravnanja z odpadki (delno ali v celoti) proizvajalci izdelkov, od kakršnih (in ne katerih!) izvirajo odpadki. Sistem ravnanja z odpadno embalažo je urejen prav na podlagi načela razširjene odgovornosti proizvajalca, v katerem se za proizvajalca štejejo embalerji, pridobitelji embaliranega blaga ter proizvajalci in pridobitelji servisne embalaže, finančno pa so udeleženi tudi trgovci in končni uporabniki brez predhodnega dobavitelja.

Vplačana finančna sredstva morajo biti porabljena za namene, za katere so bila pridobljena. Kot je ugotovila inšpekcija, pristojna za okolje, pa v preteklosti del tako pridobljenih sredstev ni bil porabljen za namene, za katere so bila sredstva vplačana, zato so inšpektorji že podali predloge za pregon kaznivnega dejanja po 228. členu Kazenskega zakonika RS zoper odgovorne osebe treh družb za ravnanje z odpadno embalažo. Te gospodarske družbe naj bi si leta 2018 skupaj pridobile skoraj za 3 mio evrov premoženjske koristi na račun neizpolnjenih obveznosti po okoljevarstvenih dovoljenjih.

V skladu z veljavno zakonodajo se stroški ravnanja z odpadno embalažo plačujejo družbam za ravnanje z odpadno embalažo. Plačujejo jih embalerji, pridobitelji embaliranega blaga ter proizvajalci in pridobitelji servisne embalaže, ki dajejo v promet PVC embalažo, embalirano nevarno blago in plastične nosilne vrečke ter tisti, ki dajejo letno v promet več kot 15 ton katerekoli druge embalaže. Embalerji, pridobitelji embaliranega blaga ter proizvajalci in pridobitelji servisne embalaže plačujejo te stroške ravnanja z odpadno embalažo:

- stroške prevzemanja odpadne embalaže od izvajalcev javne službe in vse nadaljnje stroške predelave ali odstranjevanja te odpadne embalaže ter
- stroške prevzemanja odpadne embalaže neposredno od končnih uporabnikov in distributerjev (tistih, ki niso uporabniki storitev javne službe) in vse nadaljnje stroške predelave ali odstranjevanja te odpadne embalaže.

Vse te osebe so hkrati tudi zavezanci za plačilo okoljske dajatve, razen tistih embalerjev in pridobiteljev embaliranega nevarnega blaga, ki dajejo v promet letno manj kot 15 ton embalaže.

Poleg embalerjev, pridobiteljev embaliranega blaga ter proizvajalcev in pridobiteljev servisne embalaže pa stroške stroške ravnanja z odpadno embalažo plačujejo tudi trgovci (za embalažo, za katero stroškov ne plačujejo embalerji, pridobitelji embaliranega blaga, proizvajalci ali pridobitelji servisne embalaže) in končni uporabniki brez predhodnega dobavitelja. Tudi za njih velja, da imajo obveznost plačila teh stroškov le tisti, katerih letna količina embalaže preseže 15 ton. Trgovci in končni uporabniki brez predhodnega dobavitelja niso plačniki okoljske dajatve.

Za stabilizacijo razmer na področju odpadne embalaže se zato s tem osnutkom predlaga, da stroške ravnanja s tisto odpadno embalažo, ki je od izvajalcev javne službe ne bodo prevzele družbe za ravnanje z odpadno embalažo, plačuje država iz proračuna, vendar ne na račun davkoplačevalcev temveč proizvajalcev, in sicer najdlje do spremembe sistema ravnanja z odpadno embalažo in njegove uskladitve z zahtevami iz Direktive 2018/851/EU. Ker se s tem ukrepom ne spreminja povzročitelj obremenitve, bodo potrebna sredstva za kritje stroškov prevzema odpadne embalaže od izvajalcev

javne službe in nadaljnega ravnanja s to odpadno embalažo pridobljena s plačilom okoljske dajatve, in ne več s plačevanjem teh stroškov družbam za ravnanje z odpadno embalažo. Stroški so ocenjeni na 20 - 22 mio evrov/leto. Istočasno s tem osnutkom se z osnutkom novele predpisa, ki ureja okoljsko dajatev, predlaga zvišanje okoljske dajatve, ter obveznost plačila okoljske dajatve za vse embalerje in pridobitelje embaliranega nevarnega blaga, ne glede na letno količino embalaže tega blaga (le-ti so bili že do sedaj zavezanci za plačilo embalažnine). V kolikor bi se izkazalo, da je znesek vplačane okoljske dajatve manjši ali večji od stroškov ravnanja z odpadno embalažo, ki jih bo krila država, lahko vlada spremeni število enot obremenitve za posamezno vrsto embalaže in/ali znesek ene enote obremenitve za plačilo okoljske dajatve.

Z namenom preprečevanja nebrzdanega višanja stroškov predelave ali odstranjevanja odpadne embalaže, in s tem večanja stroškov oseb, ki dajejo embalažo v promet, se s tem osnutkom predlaga najvišja cena posamezne storitve, določeno pa je tudi, da mora predelovalec pri oblikovanju cene predelave upoštevati morebitno pozitivno tržno vrednost odpadnega embalažnega materiala. Iz poročil družb za ravnanje z odpadno embalažo je namreč razvidno, da poleg embalažnine predstavlja vir njihovih prihodkov tudi prodaja (ustrezno sortiranih) odpadnih embalažnih materialov (razmerje embalažnina vs pozitivna tržna vrednost embalažnih materialov = 2 : 1; podatek velja za leto 2018).

Obveznosti embalerjev, pridobiteljev embaliranega blaga ter proizvajalcev in pridobiteljev servisne embalaže glede plačevanja stroškov prevzemanja odpadne embalaže neposredno od končnih uporabnikov in distributerjev (tistih, ki niso uporabniki storitev javne službe) in vseh nadaljnjih stroškov predelave ali odstranjevanja te odpadne embalaže se ne spreminjajo. Te stroške bodo še vedno plačevali izbrani družbi za ravnanje z odpadno embalažo.

Ker trgovci in končni uporabniki brez predhodnega dobavitelja niso plačniki okoljske dajatve, se njihove obveznosti glede plačila stroškov ravnanja z odpadno embalažo ne spreminjajo. Še vedno bodo vse stroške plačevali izbrani družbi za ravnanje z odpadno embalažo. V osnutku se predlaga razširitev te obveznosti na vse trgovce (ne glede na letno količino embalaže), in sicer kot odgovor na pogosto izražene zahteve po ukinitvi količinskega praga 15 ton embalaže za nastanek obveznosti plačila stroškov ravnanja z odpadno embalažo. Ker so v skladu z uredbo trgovci osebe, ki kot dejavnost opravljajo trgovinsko dejavnost kot trgovec na debelo ali posrednik blaga v trgovini na debelo, se predpostavlja, da ta ukrep ne bo znatno vplival na število novih zavezancev za plačilo embalažnine, ampak le na količino embalaže, za katero bo plačana embalažnina. Nasprotno bi splošna ukinitve količinskega praga za nastanek obveznosti plačila embalažnine za embalerje, pridobitelje embaliranega blaga ter proizvajalce in pridobitelje servisne embalaže povzročila administrativno obremenitev sistema z velikim številom novih potencialnih zavezancev za plačilo stroškov ravnanja z odpadno embalažo in za plačilo okoljske dajatve, saj gre v veliki večini za obrtnike, mala in srednja podjetja, od katerih daje vsak posebej v promet majhne količine embalaže (kar je pokazalo tudi prvo izvedeno poročanje o embalaži, dani v promet, ARSO). Po drugi strani se obrtnikom, malim in srednjim podjetjem s tem predlogom ne nalaga novih finančnih in administrativnih bremen tik pred korenito spremembo sistema proizvajalčeve razširjene odgovornosti, kot se predlaga z osnutkom ZVO-1K (ki je tudi trenutno v obravnavi).

Ker je treba obveznosti družb za ravnanje z odpadno embalažo uskladiti z zadnjimi odločitvami sodišča, bodo z uveljavitvijo tega predloga od izvajalcev javne službe prevzemale le še del odpadne embalaže, ter odpadno embalažo od tistih končnih uporabnikov in distributerjev, ki niso uporabniki javne službe - in sicer v skupni količini, ki bo enaka količini embalaže, za katero bo družba prejela plačilo stroškov ravnanja z odpadno embalažo od oseb, vključenih v njen skupni sistem (trgovcev, končnih uporabnikov brez predhodnega dobavitelja, embalerjev, pridobiteljev embaliranega blaga, ter proizvajalcev in pridobiteljev servisne embalaže). V skladu s tem se ukinja določanje deležev prevzemanja odpadne embalaže od izvajalcev javne službe. Namesto tega se uvaja obveznost sporočanja podatkov pristojni inšpekciji. Družbe za ravnanje z odpadno embalažo bodo morale četrletno izkazovati količine embalaže, za katere so prejele plačano embalažnino, in količine prevzete odpadne embalaže. Pri tem je treba v čim večji meri zagotoviti tudi nadzor nad pravilnostjo podatkov o masi prevzete odpadne embalaže (ocena mase padavinske vode v prevzetih pošiljkah odpadne embalaže).

II. VSEBINSKA OBRAZLOŽITEV PREDLAGANIH REŠITEV

K 1. členu (3. člen Uredbe)

Sprememba sklica zaradi spremembe 26. in 35. člena Uredbe.

K 2. členu (18. člen Uredbe)

Člen se spreminja zaradi uskladitve obveznosti družb za ravnanje z odpadno embalažo z odločitvijo Upravnega sodišča. Družbe za ravnanje z odpadno embalažo ne bodo od izvajalcev javne službe več prevzemale vse odpadne embalaže - vsaka v skladu z deležem, določenim za zadevno koledarsko leto - zato izvajalci javne službe ne bodo več oddajali vse odpadne embalaže tem družbam. Oddajali jo bodo neposredno izvajalcem obdelave, ki jo bodo obdelali na način, da bodo doseženi okoljski cilji. Ne glede na to, ali bo izvajalec javne službe oddal pošiljko odpadne embalaže družbi ali izvajalcu obdelave, bo moral oceniti količino padavinske vode v tej pošiljki (za namen preprečevanja umetnega dviganja količin nastale odpadne embalaže).

K 3. členu (19. člen Uredbe)

Izvajalec javne službe bo izbral izvajalca obdelave z javnim razpisom, stroške ravnanja z odpadno embalažo pa bo plačala Republika Slovenija iz proračuna. V ta namen se bodo sklepale tripartitne pogodbe med izvajalcem javne službe, izvajalcem obdelave in ministrstvom, pristojnim za okolje. Izvajalca obdelave bo v skladu z zakonom, ki ureja javno naročanje, izbral izvajalec javne službe. Posebej bodo obračunani stroški prevzemanja in prevoza odpadne embalaže ter stroški njene obdelave, pri tem pa bo moral izvajalec obdelave upoštevati tudi tržno vrednost odpadnih embalažnih materialov. Država bo plačala stroške obdelave le do predpisane višine in na podlagi računov in dokazil, ki jih bo predložil izvajalec obdelave.

Črtajo se določbe glede določanja deležev prevzemanja odpadne embalaže pri izvajalcih javne službe.

K 4. členu (25. člen Uredbe)

Embalerjem, pridobiteljem embaliranega blaga ter proizvajalcem in pridobiteljem servisne embalaže se ukinja plačilo stroškov za prevzemanje odpadne embalaže, ki jih mora družba za ravnanje z odpadno embalažo plačevati izvajalcem javne službe, saj s spremembo 26. člena stroške ravnanja z odpadno embalažo, ki jo zberejo/izločijo iz mešanih komunalnih odpadkov izvajalci javne službe, plačujejo s plačilom okoljske dajatve.

V izogib situacijam neprevzemanja odgovornosti za plačevanje stroškov ravnanja z odpadno embalažo, se doda določba, da morajo te osebe plačati stroške ravnanja za vso odpadno embalažo, ki nastane na celotnem območju RS (razen za tisto, za katero plačajo stroške ravnanja trgovci in končni uporabniki brez predhodnega dobavitelja).

K 5. členu (26. člen Uredbe)

Na novo se ureja vključevanje v skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo. Embalerji, pridobitelji embaliranega blaga ter proizvajalci in pridobitelji servisne embalaže podpišejo pogodbo z družbo za ravnanje z odpadno embalažo samo še za plačilo stroškov ravnanja z nekomunalno odpadno embalažo. za plačilo stroškov ravnanja z odpadno embalažo pri izvajalcih javne službe, pa plačujejo okoljsko dajatev.

K 7. členu (34. člen Uredbe)

Bolj jasno je določeno, kdo je končni uporabnik brez predhodnega dobavitelja ter njegova obveznost glede plačila stroškov ravnanja z odpadno embalažo. to obveznost lahko izpolni na dva načina: tako da sam poskrbi za odpadno embalažo, ki nastane iz embalaže blaga, ki ga je nabavil v tujini samo za lastno uporabo v okviru izvajanja svoje dejavnosti ali pa tako, da se vključi v skupni sistem družbe za ravnanje z odpadno embalažo. V tem primeru mora izbrani družbi oddajati vso odpadno embalažo, ki nastane iz prej omenjene embalaže in ji plačati predpisane stroške ravnanja s to odpadno embalažo.

K 8. členu (35. člen Uredbe)

Na novo so določene obveznosti trgovca glede plačila stroškov ravnanja z odpadno embalažo. Trgovec bo moral po novem plačati stroške ravnanja z odpadno embalažo, tudi če bo njegova letna količina embalaže znašala manj kot 15 ton.

K 10. členu (39. člen Uredbe)

Obveznosti družbe za ravnanje z odpadno embalažo se določi v skladu z odločitvijo Upravnega sodišča – ne več za vso nastalo odpadno embalažo, ampak zgolj za tiste količine, za katere so prejele plačilo embalažnine.

K 12. členu (46. člen Uredbe)

Skladno z drugačnimi obveznostmi družb za ravnanje z odpadno embalažo se spremeni tudi vsebina njihovih letnih poročil za preteklo koledarsko leto. Za namen boljšega nadzora nad izpolnjevanjem njihovim obveznosti se doda določba, da morajo poročilom priložiti tudi seznam vseh oseb, s katerimi imajo sklenjene pogodbe v tekočem koledarskem letu.

K 13. členu (nov 46.a člen Uredbe)

Zaradi bolj učinkovitega in sprotnega nadzora nad izpolnjevanjem obveznosti DROE se doda določba, da morajo četrletno sporočati podatke o embalaži, za katero so prejele plačano embalažnino in podatke o masi odpadne embalaže, za katero so zagotovile prevzem in nadaljnje ravnanje. Ti podatki so javni (gre namreč za okoljske podatke).

K 15. členu (53. člen Uredbe)

Ustrezno se popravijo kazenske določbe, zlasti sklici.

K 16. členu

Ker se črtajo določbe o določitvi deležev prevzemanja odpadne embalaže pri izvajalcih javne službe se črta Priloga 2B – metodologija za določitev teh deležev.

Na podlagi drugega in tretjega odstavka 19. člena, petega in sedmega odstavka 20. člena in za izvajanje 104. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15, 30/16, 61/17 – GZ, 21/18 – ZNORG in 84/18 - ZIURKOE) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo

1. člen

V Uredbi o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18, 68/18 in 84/18 - ZIURKOE) se v 3. členu v prvem odstavku v 35. točki za besedilom »26. člena« doda besedilo »in prvem odstavkom 35. člena«.

2. člen

V 18. členu se v prvem odstavku črta beseda »vso«.

V drugem odstavku se črta besedilo »Če ravnanje z odpadno embalažo, ki je komunalni odpadek, ureja več družb za ravnanje z odpadno embalažo, mora izvajalec javne službe zagotoviti vsaki od družb za ravnanje z odpadno embalažo prevzem odpadne embalaže v deležih iz petega odstavka 19. člena te uredbe. Od 1. januarja do 30. junija tekočega koledarskega leta mora izvajalec javne službe vsaki od družb za ravnanje z odpadno embalažo zagotoviti prevzem odpadne embalaže v deležih, določenih za preteklo koledarsko leto. Od 1. julija do 31. decembra tekočega koledarskega leta mora izvajalec javne službe vsaki od družb za ravnanje z odpadno embalažo zagotoviti prevzem odpadne embalaže v deležih, določenih za to tekoče koledarsko leto, pri čemer mora upoštevati, da mora v posameznem koledarskem letu vsaki od družb za ravnanje z odpadno embalažo zagotoviti prevzem odpadne embalaže v deležih, določenih za zadevno koledarsko leto.«.

Peti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

» (5) Izpolnjevanje obveznosti izvajalca javne službe glede oddaje odpadne embalaže, ki je komunalni odpadek, in družbe za ravnanje z odpadno embalažo glede prevzema te embalaže se ugotavlja na podlagi podatkov iz evidence izvajalca javne službe o zbiranju odpadkov ali o obdelavi odpadkov iz predpisa, ki ureja odpadke, letnega poročila izvajalca javne službe o zbiranju odpadkov ali o obdelavi odpadkov iz predpisa, ki ureja odpadke, letnega poročila družbe za ravnanje z odpadno embalažo iz 46. člena te uredbe, podatkov, ki jih družba za ravnanje z odpadno embalažo pošilja pristojni inšpekciji v skladu s prvim in tretjim odstavkom 46.a člena te uredbe in evidenčnih listov iz predpisa, ki ureja odpadke, o pošiljkah odpadne embalaže, ki jo izvajalec javne službe odda družbi za ravnanje z odpadno embalažo.«.

Za sedmim odstavkom se dodajo novi osmi, deveti, desti in enajsti odstavek, ki se glasijo:

» (8) Odpadno embalažo, za katero družba za ravnanje z odpadno embalažo po prejemu obvestila iz tretjega odstavka tega člena zavrne prevzem ali je ne prevzame v roku iz 1. točke prvega odstavka 39. člena te uredbe, izvajalec javne službe odda izvajalcu obdelave odpadkov iz predpisa, ki ureja odpadke (v nadaljnjem besedilu: izvajalec obdelave).

(9) Izvajalec obdelave iz prejšnjega odstavka, ki izvaja postopke priprave odpadne embalaže za nadaljnjo obdelavo, kot je npr. sortiranje, mora prevzeto odpadno embalažo iz prejšnjega odstavka obdelati tako, da jo lahko v čim večjem deležu usmeri v recikliranje, in oddati v

nadaljnjo obdelavo najpozneje v treh mesecih od prevzema pošiljke odpadne embalaže, tako da so doseženi okoljski cilji iz 22. člena te uredbe.

(10) Družba za ravnanje z odpadno embalažo ne sme od izvajalca javne službe zahtevati odpadne embalaže, ki jo odda izvajalcu obdelave v skladu z osmim odstavkom tega člena. Prav tako od izvajalca javne službe za to odpadno embalažo ne sme zahtevati plačila vrednosti odpadne embalaže ali vrednosti posameznih vrst embalažnega materiala v odpadni embalaži, ki nastanejo pri njeni obdelavi.

(11) Izvajalec javne službe mora za vsako pošiljko odpadne embalaže, oddane v skladu s tem členom, ki je bila med predhodnim skladiščenjem ali skladiščenjem izpostavljena padavinam, oceniti količino padavinske vode v tej pošiljki in na evidenčnem listu navesti ustrezno popravljeno maso oddane odpadne embalaže, vsak popravek pa zabeležiti v evidenci o zbiranju odpadkov ali v evidenci o obdelavi odpadkov, ki jo vodi v skladu s predpisom, ki ureja odpadke.«.

3. člen

V 19. členu se prvi in drugi odstavek spremenita tako, da se glasita:

» (1) Izvajalec javne službe mora oddati odpadno embalažo družbi za ravnanje z odpadno embalažo brezplačno in brez zahteve za plačilo zaradi njene morebitne vrednosti ali vrednosti posameznih vrst embalažnega materiala v odpadni embalaži, ki nastanejo pri njeni ponovni uporabi ali predelavi.

(2) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora prevzeti odpadno embalažo od izvajalca javne službe brezplačno ne glede na morebitne stroške, ki nastanejo pri nadaljnji predelavi ali odstranjevanju prevzete odpadne embalaže.«.

Peti in šesti odstavek se črtata.

Dosedanji sedmi do deseti odstavek postanejo peti do osmi odstavek.

V dosedanjem enajstem odstavku, ki postane deveti odstavek, se za besedilom »izvajalec obdelave« doda besedilo »iz prejšnjega odstavka«.

Dosedanji dvanajsti odstavek postane deseti odstavek.

Dosedanji trinajsti odstavek, ki postane enajsti odstavek, se spremeni tako, da se glasi: » (11) Ministrstvo na podlagi ugotovitve, da je predložena dokumentacija iz devetega odstavka tega člena ustrezna in popolna, plača račun iz devetega odstavka tega člena izvajalcu obdelave iz osmega odstavka tega člena, izvajalca javne službe pa obvesti o plačilu.«.

V dosedanjem štirinajstem odstavku, ki postane dvanajsti odstavek, se za besedo »embalažo« doda besedilo »iz šestega odstavka tega člena«.

Dosedanji petnajsti odstavek, ki postane trinajsti odstavek, se spremeni tako, da se glasi: » (13) Ministrstvo zavrne račun iz devetega odstavka tega člena delno ali v celoti, če iz dokumentacije iz devetega odstavka tega člena izhaja, da obdelava ni bila izvedena v skladu s to uredbo in predpisi, ki urejajo odpadke.«.

V dosedanjem šestnajstem odstavku, ki postane štirinajsti odstavek, se beseda »trinajstega« nadomesti z besedo »enajstega«.

Dodajo se novi petnajsti do enaindvajseti odstavek, ki se glasijo:

» (15) Če izvajalec javne službe odda odpadno embalažo izvajalcu obdelave v skladu z osmim odstavkom prejšnjega člena, stroške ravnanja z odpadno embalažo, vključno z

davkom na dodano vrednost, plača Republika Slovenija po predloženem računu tega izvajalca obdelave. Izvajalec javne službe v tem primeru izbere izvajalca obdelave v skladu z zakonom, ki ureja javno naročanje.

(16) Stroški ravnanja z odpadno embalažo iz prejšnjega odstavka obsegajo:

1. stroške prevzemanja odpadne embalaže pri izvajalcu javne službe (npr. nakladanje in tehtanje prevzete odpadne embalaže ter podobna opravila pri prevzemanju odpadne embalaže) in stroške prevoza odpadne embalaže od kraja predhodnega skladiščenja ali skladiščenja pri izvajalcu javne službe do kraja naprave za obdelavo izbranega izvajalca obdelave, v višini 1,40 eura na kilometer brez davka na dodano vrednost, pri čemer mora biti posamezno vozilo opremljeno za prevoz najmanj 60 m³ odpadne embalaže in
2. stroške obdelave prevzete odpadne embalaže, vključno s stroški priprave te odpadne embalaže za nadaljnjo obdelavo, kot je npr. sortiranje, vendar ne več kot:
 - 10,00 eurov na tono prevzete odpadne embalaže iz papirja in kartona brez davka na dodano vrednost,
 - 153,00 eurov na tono prevzete odpadne embalaže iz plastike, kovin in sestavljenih materialov brez davka na dodano vrednost,
 - 22,00 eurov na tono prevzete odpadne embalaže iz stekla brez davka na dodano vrednost,
 - 10,00 eurov na tono prevzete odpadne embalaže iz plastike brez davka na dodano vrednost,
 - 10,00 eurov na tono prevzete odpadne embalaže iz kovin brez davka na dodano vrednost,
 - 10,00 eurov na tono prevzete odpadne embalaže iz lesa brez davka na dodano vrednost,
 - 10,00 eurov na tono prevzete odpadne embalaže iz sestavljenih materialov brez davka na dodano vrednost.

(17) Pri določanju višine stroškov obdelave iz 2. točke prejšnjega odstavka mora izvajalec obdelave iz petnajstega odstavka tega člena upoštevati morebitno vrednost odpadne embalaže ali vrednost posameznih vrst embalažnega materiala v odpadni embalaži, ki nastanejo pri njeni obdelavi.

(18) Izvajalec obdelave iz petnajstega odstavka tega člena ministrstvu pošlje račun za plačilo stroškov ravnanja z odpadno embalažo, in mu priloži:

1. dokumentacijo o tehtanju prevzete odpadne embalaže, iz katere mora biti razvidna masa odpadne embalaže, prevzeta od posameznega izvajalca javne službe,
2. dokazila o oddaljenosti naprave za obdelavo odpadne embalaže od zbirnega centra ali centra za obdelavo komunalnih odpadkov izvajalca javne službe, od katerega je prevzel odpadno embalažo,
3. dokumentacijo o tehtanju oddanih obdelanih odpadkov, iz katere je razvidna masa oddanih obdelanih odpadkov,
4. podatke, ki omogočajo identifikacijo evidenčnega lista iz predpisa, ki ureja odpadke, na katerih je naveden kot prevzemnik odpadkov in se nanašajo na poslan račun,
5. podatke, ki omogočajo identifikacijo evidenčnega lista iz predpisa, ki ureja odpadke, na katerih je naveden kot pošiljatelj odpadkov, in se nanašajo na poslan račun.

(19) Ministrstvo preveri dokumentacijo in evidenčne liste iz prejšnjega odstavka.

(20) Ministrstvo na podlagi ugotovitve, da je predložena dokumentacija iz 18. odstavka tega člena ustrezna in popolna, plača račun iz osemnajstega odstavka tega člena izvajalcu obdelave iz petnajstega odstavka tega člena, izvajalca javne službe pa obvesti o plačilu.

(21) Ministrstvo zavrne račun iz osemnajstega odstavka tega člena delno ali v celoti, če iz dokumentacije iz osemnajstega odstavka tega člena izhaja, da obdelava ni bila izvedena v skladu s to uredbo in predpisi, ki urejajo odpadke. V tem primeru stroške ravnanja z odpadno embalažo iz šestnajstega odstavka tega člena nosi izvajalec obdelave iz petnajstega odstavka tega člena.«.

V 25. členu se v prvem odstavku črta besedilo »vključno s stroški, ki jih mora družba za ravnanje z odpadno embalažo plačevati izvajalcem javne službe v skladu z določbami 19. člena te uredbe«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

» (3) Če embaler ali pridobitelj blaga ne plačuje stroškov ravnanja z odpadno embalažo iz prvega odstavka tega člena, mora za embalažo tega embaliranega blaga trgovec, ki distributerju dobavlja to embalirano blago, plačevati stroške prevzemanja odpadne embalaže od izvajalcev javne službe ter ponovno uporabo, predelavo ali odstranjevanje prevzete odpadne embalaže.«.

Za tretjim odstavkom se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

» (4) Osebe iz prvega odstavka tega člena morajo plačevati stroške ravnanja za vso odpadno embalažo, ki nastane na celotnem območju RS, razen za tisto odpadno embalažo, za katero stroške ravnanja plačujejo trgovci iz tretjega odstavka tega člena in končni uporabniki brez predhodnega dobavitelja iz 34. člena te uredbe.«.

Dosedanji četrti odstavek postane peti odstavek.

5. člen

26. člen se spremeni tako, da se glasi:

»26. člen

(vključevanje v skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo)

(1) Embalerji, pridobitelji blaga, proizvajalci embalaže in pridobitelji embalaže iz prvega odstavka prejšnjega člena v okviru skupnega sistema ravnanja z odpadno embalažo izpolnjujejo obveznosti iz prejšnjega člena glede plačevanja stroškov prevzemanja odpadne embalaže neposredno od distributerjev in končnih uporabnikov ter ponovno uporabo, predelavo ali odstranjevanje prevzete odpadne embalaže, tako da sklenejo pogodbo z družbo za ravnanje z odpadno embalažo, ki kot gospodarska družba v skladu s predpisi zagotavlja ravnanje z odpadno embalažo. O tem na primeren način obveščajo svoje kupce ob dobavi.

(2) Embalerji, pridobitelji blaga, proizvajalci embalaže in pridobitelji embalaže iz prvega odstavka prejšnjega člena v okviru skupnega sistema ravnanja z odpadno embalažo izpolnjujejo obveznosti iz prejšnjega člena glede plačevanja stroškov prevzemanja odpadne embalaže od izvajalcev javne službe ter ponovno uporabo, predelavo ali odstranjevanje prevzete odpadne embalaže, ki jih v skladu s petnajstim odstavkom 19. člena te uredbe plačuje Republika Slovenija, tako da plačujejo okoljsko dajatev v skladu s predpisom, ki ureja okoljsko dajatev za onesnaževanje okolja zaradi nastajanja odpadne embalaže. O tem na primeren način obveščajo svoje kupce ob dobavi.«.

6. člen

V 27. členu se besedilo »odpadek, in« nadomesti z besedilom »odpadek in ki«.

7. člen

34. člen se spremeni tako, da se glasi:

»34. člen

(obveznosti končnega uporabnika, ki nima predhodnega dobavitelja)

(1) Končni uporabnik, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik s sedežem v RS, ki zaradi izvajanja svoje dejavnosti embalirano blago pridobi v EU ali uvozi iz tretjih držav in ga uporabi sam, ter zato nima predhodnega dobavitelja (v nadaljnjem besedilu: končni uporabnik brez predhodnega dobavitelja), mora za takšno odpadno embalažo plačati prevzemanje odpadne embalaže ter ponovno uporabo, predelavo ali odstranjevanje prevzete odpadne embalaže.

(2) Končni uporabnik brez predhodnega dobavitelja mora v zvezi z izpolnjevanjem obveznosti iz prejšnjega odstavka:

1. skleniti pogodbo o zagotavljanju obveznosti iz prejšnjega odstavka z družbo za ravnanje z odpadno embalažo, ki kot gospodarska družba v skladu s predpisi zagotavlja ravnanje z odpadno embalažo ali
2. sam zagotoviti ponovno uporabo, predelavo ali odstranjevanje takšne odpadne embalaže, za kar mora imeti potrjeno v opisu v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo iz 27. člena te uredbe.

(3) Ne glede na določbo drugega odstavka 15. člena te uredbe mora končni uporabnik brez predhodnega dobavitelja iz 1. točke prejšnjega odstavka vso odpadno embalažo, ki nastane iz embalaže iz prvega odstavka tega člena, oddajati družbi za ravnanje z odpadno embalažo, s katero je sklenil pogodbo o zagotavljanju obveznosti iz prvega odstavka tega člena. Če svojo odpadno embalažo sam oddaja v zbiralnici iz drugega odstavka 43. člena te uredbe, ne plačuje stroškov prevzemanja odpadne embalaže iz prvega odstavka tega člena.

(4) Končni uporabnik brez predhodnega dobavitelja iz 2. točke drugega odstavka tega člena mora ravnati v skladu z 32. in 33. členom te uredbe.«.

8. člen

35. člen se spremeni tako, da se glasi:

»35. člen (obveznosti trgovca)

(1) Trговец iz tretjega odstavka 25. člena te uredbe mora v zvezi z izpolnjevanjem obveznosti iz 25. člena te uredbe skleniti pogodbo z družbo za ravnanje z odpadno embalažo. O tem na primeren način obvešča svoje kupce ob dobavi.

(2) Trгоvcu ni treba zagotavljati predpisanega ravnanja z odpadno embalažo, če gre za:

1. embalažo, za katero ima pisno izjavo predhodnega dobavitelja, da za odpadno embalažo zagotavlja predpisano ravnanje po tej uredbi v skupnem sistemu ravnanja z odpadno embalažo, ali
2. embalažo iz 37. člena te uredbe.

(3) Izjava iz 1. točke prejšnjega odstavka mora biti navedena na računu ali dobavnici za dobavljeno ali prevzeto blago.«.

9. člen

V 36. členu se v prvem odstavku beseda »osebam« nadomesti z besedo »osebi«, besedilo »letna količina embalaže« pa z besedilom »daje letno v promet količino embalaže, ki«.

10. člen

V 39. členu se doda nov prvi odstavek, ki se glasi:

»(1) Družba za ravnanje z odpadno embalažo zagotavlja:

1. redno prevzemanje odpadne embalaže od izvajalcev javne službe v zbirnih centrih in centrih za ravnanje s komunalnimi odpadki, tako da jo od vsakega izvajalca javne službe prevzame najmanj

- enkrat mesečno, v primeru prejema obvestila iz tretjega odstavka 18. člena te uredbe pa v dveh delovnih dneh po prejemu obvestila,
2. redno prevzemanje odpadne embalaže od distributerjev,
 3. redno prevzemanje odpadne embalaže od končnih uporabnikov,
 4. redno prevzemanje odpadne embalaže od končnih uporabnikov brez predhodnega dobavitelja, s katerimi je sklenila pogodbe iz 1. točke drugega odstavka 34. člena te uredbe,
 5. nadaljnje ravnanje v skladu s šestim in sedmim odstavkom tega člena in
 6. ravnanje z odpadno embalažo nevarnega blaga v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z nevarnimi odpadki.«.

V dosedanjem prvem odstavku, ki postane drugi odstavek se besedilo »za vso odpadno embalažo, ki nastane po uporabi embalaže iz 2. člena te uredbe, razen za tisto odpadno embalažo, za katero je zagotovljeno ravnanje v skladu s 27. členom in 2. točko prvega odstavka 34. člena te uredbe« nadomesti z besedilom »z odpadno embalažo, ločeno po embalažnih materialih, ki nastane po uporabi embalaže iz 2. člena te uredbe, za katero so ji osebe iz 25. in 34. člena te uredbe plačale stroške ravnanja z odpadno embalažo«.

V dosedanjem drugem odstavku, ki postane tretji odstavek se za besedo »mora« doda besedilo »v skladu s prejšnjim odstavkom«.

V dosedanjem tretjem odstavku, ki postane četrti odstavek se črta besedilo »Če ravnanje z odpadno embalažo, ki je komunalni odpadek, ureja več družb za ravnanje z odpadno embalažo, mora družba za ravnanje z odpadno embalažo od vsakega izvajalca javne službe zagotoviti prevzem odpadne embalaže v deležih iz petega odstavka 19. člena te uredbe. Od 1. januarja do 30. junija tekočega koledarskega leta mora družba za ravnanje z odpadno embalažo od vsakega izvajalca javne službe prevzemati odpadno embalažo v deležih, določenih za preteklo koledarsko leto. Od 1. julija do 31. decembra tekočega koledarskega leta mora družba za ravnanje z odpadno embalažo od vsakega izvajalca javne službe prevzemati odpadno embalažo v deležih, določenih za to tekoče koledarsko leto, pri čemer mora upoštevati, da mora v posameznem koledarskem letu od vsakega izvajalca javne službe prevzeti odpadno embalažo v deležih, določenih za zadevno koledarsko leto.«.

V dosedanjem četrtem odstavku, ki postane peti odstavek se besedilo »distributerjev, končnih uporabnikov in končnih uporabnikov brez predhodnega dobavitelja, s katerimi je sklenila pogodbo iz 1. točke prvega« nadomesti z besedilom »vseh distributerjev in končnih uporabnikov, ki ji jo želijo oddati, ter tistih končnih uporabnikov brez predhodnega dobavitelja, s katerimi je sklenila pogodbo iz 1. točke drugega«.

Dosedanji peti in šesti odstavki postaneta šesti in sedmi odstavek.

11. člen

V 40. členu se v prvem odstavku besedilo »drugega odstavka 26. člena te uredbe« nadomesti z besedilom »prvega odstavka prejšnjega člena«.

12. člen

V 46. členu se v drugem odstavku v 2. točki za besedilom »proizvajalcev embalaže« doda vejica in črta beseda »ali« in za besedo »uporabnikov« doda besedilo »brez predhodnega dobavitelja«.

4. točka se spremeni tako, da se glasi:

»4. količini embalaže in vrstah embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe v embalaži, ki jo:

- embalerji, pridobitelji blaga, proizvajalci embalaže in pridobitelji embalaže iz 2. točke tega odstavka dajo v promet,
- trgovci iz 2. točke tega odstavka dobavijo distributerjem in
- končni uporabniki brez predhodnega dobavitelja iz 2. točke tega odstavka pridobijo v EU ali uvozijo iz tretjih držav za lastno uporabo.«.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Družba za ravnanje z odpadno embalažo poročilu iz prvega odstavka priloži tudi:

1. seznam oseb iz prvega odstavka 25. člena te uredbe, s katerimi je za tekoče koledarsko leto sklenila pogodbe iz 26. člena te uredbe,
2. seznam trgovcev iz tretjega odstavka 25. člena te uredbe, s katerimi je za tekoče koledarsko leto sklenila pogodbe iz 35. člena te uredbe, in
3. seznam končnih uporabnikov brez predhodnega dobavitelja iz 1. točke drugega odstavka 34. člena te uredbe, s katerimi je za tekoče koledarsko leto sklenila pogodbe iz 34. člena te uredbe.«.

Dosedanji tretji in četrti odstavek postaneta četrti in peti odstavek.

13. člen

Za 46. členom se doda novi 46.a člen, ki se glasi:

»46.a (sporočanje podatkov)

(1) Družba za ravnanje z odpadno embalažo štirikrat letno pošlje inšpekciji, pristojni za okolje, podatke o masi embalaže, ločeno po embalažnih materialih, za katero je osebam iz tretjega odstavka tega člena obračunala stroške ravnanja z odpadno embalažo, in sicer za:

- januar, februar in marec tekočega koledarskega leta do 15. maja tekočega koledarskega leta,
- april, maj in junij tekočega koledarskega leta do 15. avgusta tekočega koledarskega leta,
- julij, avgust in september tekočega koledarskega leta do 15. novembra tekočega koledarskega leta in
- oktober, november in december tekočega koledarskega leta do 15. februarja prihodnjega koledarskega leta.

(2) Podatki o osebnem imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu ter matični številki oseb iz prejšnjega odstavka ter podatki o skupni masi embalaže, ki so jo te osebe dale v promet v posameznem četrtletju, ločeno po vrsti embalažnega materiala in ločeno po družbah za ravnanje z odpadno embalažo, so javni.

(3) Družba za ravnanje z odpadno embalažo štirikrat letno pošlje inšpekciji, pristojni za okolje, podatke o masi odpadne embalaže, ločeno po embalažnih materialih, za katero je zagotovila prevzem v skladu s to uredbo, in sicer za:

- januar, februar in marec tekočega koledarskega leta do 15. maja tekočega koledarskega leta,
- april, maj in junij tekočega koledarskega leta do 15. avgusta tekočega koledarskega leta,
- julij, avgust in september tekočega koledarskega leta do 15. novembra tekočega koledarskega leta in
- oktober, november in december tekočega koledarskega leta do 15. februarja prihodnjega koledarskega leta.

(4) Podatki iz prejšnjega odstavka so javni.«.

14. člen

V 48.a členu se v tretjem odstavku v 7. točki črta besedilo »in deležih«.

8. točka se črta.

Dosedanja 9. do 24. točka postanejo 8. do 23. točka.

15. člen

V 53. členu se v prvem odstavku v 22. točki za besedilom »na način iz prvega« doda besedilo »in drugega«.

V 23. točki se besedilo »(prvi odstavek 26. člena)« nadomesti z besedilom »(prvi in drugi odstavek 26. člena)«.

V drugem odstavku se v 17. točki za besedilom »na način iz prvega« doda besedilo »in drugega«.

V 18. točki se besedilo »(prvi odstavek 26. člena)« nadomesti z besedilom »(prvi in drugi odstavek 26. člena)«.

V tretjem odstavku se v 16. točki za besedilom »na način iz prvega« doda besedilo »in drugega«.

V 17. točki se besedilo »(prvi odstavek 26. člena)« nadomesti z besedilom »(prvi in drugi odstavek 26. člena)«.

V četrtem odstavku se v 9. točki za besedilom »na način iz prvega« doda besedilo »in drugega«.

V 10. točki se besedilo »(prvi odstavek 26. člena)« nadomesti z besedilom »(prvi in drugi odstavek 26. člena)«.

V šestem odstavku se v 2. točki za besedilo »26. člena« nadomesti z besedilom »35. člena«.

V 3. točki se besedilo »(prvi odstavek 26. člena)« nadomesti z besedilom »(prvi odstavek 35. člena)«.

V 4. točki se beseda »prvega« nadomesti z besedo »drugega«.

5. točka se črta.

Dosedanja 6. točka postane 5. točka.

V sedmem odstavku se v 7. točki za besedilom »komunalnimi odpadki« črta besedilo.

12. točka se črta.

Dosedanja 13., 14. in 15. točka postanejo 12., 13. in 14. točka.

V osmem odstavku se v 5. točki besedilo »drugem odstavku 26. člena« nadomesti z besedilom »prvem odstavku 39. člena«.

6. točka se spremeni tako, da se glasi:

»6. v nasprotju z določbo drugega odstavka 39. člena te uredbe na celotnem območju Republike Slovenije ne zagotavlja predpisanega ravnanja za odpadno embalažo, za katero so ji osebe iz 25. in 34. člena te uredbe plačale stroške ravnanja z odpadno embalažo,«.

V 7. točki se beseda »drugi« nadomesti z besedo »tretji«.

8. točka se spremeni tako, da se glasi:

»8. v nasprotju z določbo četrtega odstavka 39. člena te uredbe ne prevzema redno odpadne embalaže iz tretjega odstavka 39. člena te uredbe od izvajalcev javne službe v zbirnih centrih in centrih za ravnanje s komunalnimi odpadki,«.

V 9. točki se beseda »četrti« nadomesti z besedo »peti«.

V 10. točki se beseda »peti« nadomesti z besedo »šesti«.

V 11. točki se beseda »šesti« nadomesti z besedo »sedmi«.

V 12. točki se besedilo »d drugega odstavka 26. člena« nadomesti z besedilom »prvega odstavka 39. člena«.

V 19. točki se na koncu stavka pred vejico doda besedilo »ali mu ne priloži dela ali vse dokumentacije iz tretjega odstavka 46. člena te uredbe«.

V 20. točki se beseda »tretjim« nadomesti z besedo »četrnim« ter beseda »četrnim« nadomesti z besedo »petim«.

Za 20. točko se doda nova 21. točka, ki se glasi:

»21. inšpekciji, pristojni za okolje ne pošlje zahtevanih podatkov iz prvega ali tretjega odstavka 46.a člena te uredbe ali jih ne predloži v rokih, določenih v prvem oziroma tretjem odstavku 46.a člena te uredbe.«.

16. člen

Priloga 2B se črta.

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

17. člen

4. do 11. člen te uredbe se začnejo uporabljati 1. julija 2020. Do takrat se uporabljajo 25., 26., 27., 34., 35., 36., 39. in 40. člen Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18, 68/18 in 84/18 - ZIURKOE).

18. člen

Spremenjeni 26. člen uredbe se uporablja do vzpostavitve sistema razširjene odgovornosti proizvajalcev v skladu z Direktivo 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L št. 312 z dne 22. 11. 2008, str. 3), zadnjič spremenjeno z Direktivo (EU) 2018/851 Evropskega parlamenta

in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi Direktive 2008/98/ES o odpadkih (UL L št. 150 z dne 14. 6. 2018, str. 109), vendar ne dlje kot do 5. januarja 2023.

19. člen

Družba za ravnanje z odpadno embalažo prvič predloži poročilo o ravnanju z odpadno embalažo iz spremenjenega 46. člena uredbe za leto 2020.

20. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št.

V Ljubljani, dne

EVA 2020-2550-0022

Vlada Republike Slovenije
Janez Janša
predsednik

KORELACIJSKA TABELA:

Opomba:

1. Členi, ki se ne spreminjajo, niso navedeni.
2. V spremenjenih členih so navedeni samo odstavki ali točke posameznih odstavkov, ki se spreminjajo, in sicer:
 - dodano besedilo je napisano **odebeljeno podčrtano**.
 - črtano besedilo je označeno z [...].

Uredba o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (NPB-10)	Predlog Uredbe o spremembah in dopolnitvah Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo
3. člen Uredbe	1. člen (3. člen Uredbe)
<p>(1) Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo naslednji pomen:</p> <p>...</p> <p>35. redno prevzemanje odpadne embalaže je prevzemanje odpadne embalaže, s katerim se zagotovi, da se z vso odpadno embalažo ravna v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki iz predpisa, ki ureja odpadke, in zaradi katerega osebam, ki imajo v skladu s prvim odstavkom 26. člena te uredbe sklenjeno pogodbo z družbo za ravnanje z odpadno embalažo, niso povzročeni stroški, ki niso opredeljeni v prikazu osnov za tarifo obračunavanja storitev iz tretje alineje 41. člena te uredbe;</p> <p>...</p>	<p>(1) Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo naslednji pomen:</p> <p>...</p> <p>35. redno prevzemanje odpadne embalaže je prevzemanje odpadne embalaže, s katerim se zagotovi, da se z vso odpadno embalažo ravna v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki iz predpisa, ki ureja odpadke, in zaradi katerega osebam, ki imajo v skladu s prvim odstavkom 26. člena in prvim odstavkom 35. člena te uredbe sklenjeno pogodbo z družbo za ravnanje z odpadno embalažo, niso povzročeni stroški, ki niso opredeljeni v prikazu osnov za tarifo obračunavanja storitev iz tretje alineje 41. člena te uredbe;</p> <p>...</p>
18. člen Uredbe	2. člen (18. člen Uredbe)
<p>(1) Izvajalec javne službe mora družbi za ravnanje z odpadno embalažo iz prvega odstavka 26. člena te uredbe (v nadaljnjem besedilu: družba za ravnanje z odpadno embalažo) oddajati vse odpadno embalažo, ki je:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zbrana kot ločeno zbrana frakcija in - izločena iz mešanih komunalnih odpadkov v centrih za ravnanje s komunalnimi odpadki. 	<p>(1) Izvajalec javne službe mora družbi za ravnanje z odpadno embalažo iz prvega odstavka 26. člena te uredbe (v nadaljnjem besedilu: družba za ravnanje z odpadno embalažo) oddajati [...] odpadno embalažo, ki je:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zbrana kot ločeno zbrana frakcija in - izločena iz mešanih komunalnih odpadkov v centrih za ravnanje s komunalnimi odpadki.
<p>(2) Izvajalec javne službe mora omogočiti družbi za ravnanje z odpadno embalažo, da redno prevzema odpadno embalažo v zbirnem centru in centru za ravnanje s komunalnimi odpadki. <u>Če ravnanje z odpadno embalažo, ki je komunalni odpadki, ureja več družb za ravnanje z odpadno embalažo, mora izvajalec javne službe zagotoviti vsaki od družb za ravnanje z odpadno embalažo prevzem odpadne embalaže v določih iz potega odstavka 19. člena te uredbe. Od 1. januarja do 30. junija tekočega koledarskega leta mora izvajalec javne službe vsaki od družb za ravnanje z odpadno embalažo zagotoviti prevzem odpadne embalaže v določih, določenih za preteklo koledarsko leto. Od 1. julija do 31. decembra tekočega koledarskega leta mora izvajalec javne službe vsaki od družb za ravnanje z odpadno embalažo zagotoviti prevzem odpadne embalaže v določih, določenih za to tekoče koledarsko leto, pri čemer mora upoštevati, da mora v posameznem koledarskem letu vsaki od družb za ravnanje z odpadno embalažo zagotoviti prevzem odpadne embalaže v</u></p>	<p>(2) Izvajalec javne službe mora omogočiti družbi za ravnanje z odpadno embalažo, da redno prevzema odpadno embalažo v zbirnem centru in centru za ravnanje s komunalnimi odpadki. [...]</p>

določih, določenih za zadevno koledarsko leto.	
<p>(5) Izpolnjevanje obveznosti izvajalca javne službe glede oddaje odpadne embalaže, ki je komunalni odpadki, in družbe za ravnanje z odpadno embalažo glede prevzema te embalaže se ugotavlja na podlagi podatkov iz obvestil iz šestega odstavka 19. člena te uredbe, podatkov iz evidence izvajalca javne službe o zbiranju odpadkov ali o obdelavi odpadkov iz predpisa, ki ureja odpadke, letnega poročila izvajalca javne službe o zbiranju odpadkov ali o obdelavi odpadkov iz predpisa, ki ureja odpadke, letnega poročila družbe za ravnanje z odpadno embalažo iz 46. člena te uredbe in evidenčnih listov iz predpisa, ki ureja odpadke, o pošiljkah odpadne embalaže, ki jo izvajalec javne službe odda družbi za ravnanje z odpadno embalažo.</p>	<p>(5) Izpolnjevanje obveznosti izvajalca javne službe glede oddaje odpadne embalaže, ki je komunalni odpadki, in družbe za ravnanje z odpadno embalažo glede prevzema te embalaže se ugotavlja na podlagi [...] podatkov iz evidence izvajalca javne službe o zbiranju odpadkov ali o obdelavi odpadkov iz predpisa, ki ureja odpadke, letnega poročila izvajalca javne službe o zbiranju odpadkov ali o obdelavi odpadkov iz predpisa, ki ureja odpadke, letnega poročila družbe za ravnanje z odpadno embalažo iz 46. člena te uredb. <u>podatkov, ki jih družba za ravnanje z odpadno embalažo pošilja pristojni inšpekciji v skladu s prvim in tretjim odstavkom 46.a člena te uredbe</u> in evidenčnih listov iz predpisa, ki ureja odpadke, o pošiljkah odpadne embalaže, ki jo izvajalec javne službe odda družbi za ravnanje z odpadno embalažo.</p>
	<p><u>(8) Odpadno embalažo, za katero družba za ravnanje z odpadno embalažo po prejemu obvestila iz tretjega odstavka tega člena zavrne prevzem ali je ne prevzame v roku iz 1. točke prvega odstavka 39. člena te uredbe, izvajalec javne službe odda izvajalcu obdelave odpadkov iz predpisa, ki ureja odpadke (v nadaljnjem besedilu: izvajalec obdelave).</u></p>
	<p><u>(9) Izvajalec obdelave iz prejšnjega odstavka, ki izvaja postopke priprave odpadne embalaže za nadaljnjo obdelavo, kot je npr. sortiranje, mora prevzeto odpadno embalažo iz prejšnjega odstavka obdelati tako, da jo lahko v čim večjem deležu usmeri v recikliranje, in oddati v nadaljnjo obdelavo najpozneje v treh mesecih od prevzema pošiljke odpadne embalaže, tako da so doseženi okoljski cilji iz 22. člena te uredbe.</u></p>
	<p><u>(10) Družba za ravnanje z odpadno embalažo ne sme od izvajalca javne službe zahtevati odpadne embalaže, ki jo odda izvajalcu obdelave v skladu z osmim odstavkom tega člena. Prav tako od izvajalca javne službe za to odpadno embalažo ne sme zahtevati plačila vrednosti odpadne embalaže ali vrednosti posameznih vrst embalažnega materiala v odpadni embalaži, ki nastanejo pri njeni obdelavi.</u></p>
	<p><u>(11) Izvajalec javne službe mora za vsako pošiljko odpadne embalaže, oddane v skladu s tem členom, ki je bila med predhodnim skladiščenjem ali skladiščenjem izpostavljena padavinam, oceniti količino padavinske vode v tej pošiljki in na evidenčnem listu navesti ustrezno popravljeno maso oddane odpadne embalaže, vsak popravek pa zabeležiti v evidenci o zbiranju odpadkov ali v evidenci o obdelavi odpadkov, ki jo vodi v skladu s predpisom, ki ureja odpadke.</u></p>
19. člen Uredbe	3. člen (19. člen Uredbe)
<p>(1) Izvajalec javne službe mora oddati odpadno embalažo, ki je komunalni odpadki, družbi za ravnanje z odpadno embalažo brezplačno in brez zahteve za plačilo zaradi njene</p>	<p>(1) Izvajalec javne službe mora oddati odpadno embalažo [...] družbi za ravnanje z odpadno embalažo brezplačno in brez zahteve za plačilo zaradi njene morebitne vrednosti ali</p>

morebitne vrednosti ali vrednosti posameznih vrst embalažnega materiala v odpadni embalaži, ki nastanejo pri njeni ponovni uporabi ali predelavi.	vrednosti posameznih vrst embalažnega materiala v odpadni embalaži, ki nastanejo pri njeni ponovni uporabi ali predelavi.
(2) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora prevzeti vse odpadno embalažo, ki je komunalni odpadok , od izvajalca javne službe brezplačno ne glede na morebitne stroške, ki nastanejo pri nadaljnji predelavi ali odstranjevanju prevzete odpadne embalaže.	(2) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora prevzeti [...] odpadno embalažo [...] od izvajalca javne službe brezplačno ne glede na morebitne stroške, ki nastanejo pri nadaljnji predelavi ali odstranjevanju prevzete odpadne embalaže.
(5) Če ravnanje z odpadno embalažo, ki je komunalni odpadok, ureja več družb za ravnanje z odpadno embalažo, določijo prevzemanja odpadne embalaže pri izvajalcih javno službe za tekočo koledarsko leto določi Vlada Republike Slovenije s sklepom do 30. junija tekočega koledarskega leta po metodologiji iz priloge 2B, ki je sestavni del te uredbe. Sklep iz prejšnjega stavka se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.	[...]
(6) Če ravnanje z odpadno embalažo, ki je komunalni odpadok, ureja več družb za ravnanje z odpadno embalažo, mora izvajalec javne službe najpozneje deseti dan tekočega koledarskega meseca pisno ali elektronsko obvestiti vse družbe za ravnanje z odpadno embalažo in pristojnega inšpektorja o količinah zbrane odpadne embalaže in o količinah odpadno embalaže, izločeno iz mešanih komunalnih odpadkov v protokolu koledarskem mesecu po embalažnih materialih iz priloge 2B te uredbe.	[...]
(7) Če izvajalec javne službe odda odpadno embalažo izvajalcu obdelave v skladu s šestim odstavkom prejšnjega člena, stroške ravnanja z odpadno embalažo namesto družbe za ravnanje z odpadno embalažo začasno krije Republika Slovenija po predloženem računu izvajalca obdelave, vendar ne več kot 120 eurov na tono prevzete odpadne embalaže. V ta znesek je vključen davek na dodano vrednost.	(5) Če izvajalec javne službe odda odpadno embalažo izvajalcu obdelave v skladu s šestim odstavkom prejšnjega člena, stroške ravnanja z odpadno embalažo namesto družbe za ravnanje z odpadno embalažo začasno krije Republika Slovenija po predloženem računu izvajalca obdelave, vendar ne več kot 120 eurov na tono prevzete odpadne embalaže. V ta znesek je vključen davek na dodano vrednost.
(8) Stroški ravnanja z odpadno embalažo iz prejšnjega odstavka obsegajo: 1. stroške prevzemanja odpadne embalaže pri izvajalcu javne službe (npr. nakladanje in tehtanje prevzete odpadne embalaže ter podobna opravila pri prevzemanju odpadne embalaže), 2. stroške prevoza odpadne embalaže od kraja predhodnega skladiščenja ali skladiščenja pri izvajalcu javne službe do kraja naprave za obdelavo izbranega izvajalca obdelave in 3. stroške obdelave oddane odpadne embalaže, vključno s stroški priprave odpadne embalaže za nadaljnjo obdelavo, kot je npr. sortiranje.	(6) Stroški ravnanja z odpadno embalažo iz prejšnjega odstavka obsegajo: 1. stroške prevzemanja odpadne embalaže pri izvajalcu javne službe (npr. nakladanje in tehtanje prevzete odpadne embalaže ter podobna opravila pri prevzemanju odpadne embalaže), 2. stroške prevoza odpadne embalaže od kraja predhodnega skladiščenja ali skladiščenja pri izvajalcu javne službe do kraja naprave za obdelavo izbranega izvajalca obdelave in 3. stroške obdelave oddane odpadne embalaže, vključno s stroški priprave odpadne embalaže za nadaljnjo obdelavo, kot je npr. sortiranje.
(9) Pri določanju višine stroškov obdelave iz 3. točke prejšnjega odstavka je treba upoštevati morebitno vrednost odpadne embalaže ali vrednost posameznih vrst embalažnega materiala v odpadni embalaži, ki nastanejo pri njeni obdelavi.	(7) Pri določanju višine stroškov obdelave iz 3. točke prejšnjega odstavka je treba upoštevati morebitno vrednost odpadne embalaže ali vrednost posameznih vrst embalažnega materiala v odpadni embalaži, ki nastanejo pri njeni obdelavi.
(10) Izvajalca obdelave v primeru iz šestega odstavka prejšnjega člena izbere izvajalec javne službe, v skladu z zakonom, ki ureja javno naročanje.	(8) Izvajalca obdelave v primeru iz šestega odstavka prejšnjega člena izbere izvajalec javne službe, v skladu z zakonom, ki ureja javno naročanje.
(11) Izvajalec obdelave ministrstvu pošlje račun za plačilo, in mu priloži: 1. dokumentacijo o tehtanju prevzete odpadne embalaže, iz katere mora biti razvidna masa odpadne embalaže, prevzeta od posameznega izvajalca javne službe, 2. dokumentacijo o tehtanju oddanih obdelanih odpadkov, iz katere je razvidna masa oddanih obdelanih odpadkov, 3. podatke, ki omogočajo identifikacijo evidenčnega lista iz predpisa, ki ureja odpadke, na katerih je naveden kot prevzemnik odpadkov in se nanašajo na poslan račun, 4. podatke, ki omogočajo identifikacijo evidenčnega lista iz predpisa, ki ureja odpadke, na katerih je naveden kot pošiljatelj odpadkov, in se nanašajo na poslan račun.	(9) Izvajalec obdelave iz prejšnjega odstavka ministrstvu pošlje račun za plačilo, in mu priloži: 1. dokumentacijo o tehtanju prevzete odpadne embalaže, iz katere mora biti razvidna masa odpadne embalaže, prevzeta od posameznega izvajalca javne službe, 2. dokumentacijo o tehtanju oddanih obdelanih odpadkov, iz katere je razvidna masa oddanih obdelanih odpadkov, 3. podatke, ki omogočajo identifikacijo evidenčnega lista iz predpisa, ki ureja odpadke, na katerih je naveden kot prevzemnik odpadkov in se nanašajo na poslan račun, 4. podatke, ki omogočajo identifikacijo evidenčnega lista iz predpisa, ki ureja odpadke, na katerih je naveden kot pošiljatelj odpadkov, in se nanašajo na poslan račun.
(12) Ministrstvo preveri dokumentacijo in evidenčne liste iz 3. in 4. točke prejšnjega odstavka.	(10) Ministrstvo preveri dokumentacijo in evidenčne liste iz 3. in 4. točke prejšnjega odstavka.
(13) Ministrstvo na podlagi ugotovitve, da je predložena dokumentacija ustreznja in popolna, plača račun izvajalcu obdelave, izvajalca javne službe pa obvesti o plačilu.	(11) Ministrstvo na podlagi ugotovitve, da je predložena dokumentacija iz devetega odstavka tega člena ustreznja in popolna, plača račun iz devetega odstavka tega člena izvajalcu obdelave iz osmega odstavka tega člena , izvajalca javne službe pa obvesti o plačilu.
(14) Ministrstvo ne krije stroškov ravnanja z odpadno embalažo v delu, ki presega 120 eurov na tono prevzete odpadne embalaže.	(12) Ministrstvo ne krije stroškov ravnanja z odpadno embalažo iz šestega odstavka tega člena v delu, ki presega 120 eurov na tono prevzete odpadne embalaže.

<p>(15) Ministrstvo zavrne račun delno ali v celoti, če iz dokumentacije izhaja, da obdelava ni bila izvedena v skladu s to uredbo in predpisi, ki urejajo odpadke.</p>	<p>(13) Ministrstvo zavrne račun <u>iz devetega odstavka tega člena</u> delno ali v celoti, če iz dokumentacije <u>iz devetega odstavka tega člena</u> izhaja, da obdelava ni bila izvedena v skladu s to uredbo in predpisi, ki urejajo odpadke.</p>
<p>(16) Republika Slovenija zahteva vračilo plačanih stroškov ravnanja z odpadno embalažo iz trinajstega odstavka tega člena od družb za ravnanje z odpadno embalažo, upoštevajoč obveznosti posamezne družbe.</p>	<p>(14) Republika Slovenija zahteva vračilo plačanih stroškov ravnanja z odpadno embalažo iz <u>enajstega</u> odstavka tega člena od družb za ravnanje z odpadno embalažo, upoštevajoč obveznosti posamezne družbe.</p>
	<p><u>(15) Če izvajalec javne službe odda odpadno embalažo izvajalcu obdelave v skladu z osmim odstavkom prejšnjega člena, stroške ravnanja z odpadno embalažo, vključno z davkom na dodano vrednost, plača Republika Slovenija po predloženem računu tega izvajalca obdelave. Izvajalec javne službe v tem primeru izbere izvajalca obdelave v skladu z zakonom, ki ureja javno naročanje.</u></p>
	<p><u>(16) Stroški ravnanja z odpadno embalažo iz prejšnjega odstavka obsegajo:</u></p> <p><u>1. stroške prevzemanja odpadne embalaže pri izvajalcu javne službe (npr. nakladanje in tehtanje prevzete odpadne embalaže ter podobna opravila pri prevzemanju odpadne embalaže) in stroške prevoza odpadne embalaže od kraja predhodnega skladiščenja ali skladiščenja pri izvajalcu javne službe do kraja naprave za obdelavo izbranega izvajalca obdelave, v višini 1,40 eura na kilometer brez davka na dodano vrednost, pri čemer mora biti posamezno vozilo opremljeno za prevoz najmanj 60 m3 odpadne embalaže in</u></p> <p><u>2. stroške obdelave prevzete odpadne embalaže, vključno s stroški priprave te odpadne embalaže za nadaljnjo obdelavo, kot je npr. sortiranje, vendar ne več kot:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> <u>- 10,00 eurov na tono prevzete odpadne embalaže iz papirja in kartona brez davka na dodano vrednost,</u> <u>- 153,00 eurov na tono prevzete odpadne embalaže iz plastike, kovin in sestavljenih materialov brez davka na dodano vrednost,</u> <u>- 22,00 eurov na tono prevzete odpadne embalaže iz stekla brez davka na dodano vrednost,</u> <u>- 10,00 eurov na tono prevzete odpadne embalaže iz plastike brez davka na dodano vrednost,</u> <u>- 10,00 eurov na tono prevzete odpadne embalaže iz kovin brez davka na dodano vrednost,</u> <u>- 10,00 eurov na tono prevzete odpadne embalaže iz lesa brez davka na dodano vrednost,</u> <u>- 10,00 eurov na tono prevzete odpadne embalaže iz sestavljenih materialov brez davka na dodano vrednost.</u>
	<p><u>(17) Pri določanju višine stroškov obdelave iz 2. točke prejšnjega odstavka mora izvajalec obdelave iz petnajstega odstavka tega člena upoštevati morebitno vrednost odpadne embalaže ali vrednost posameznih vrst embalažnega materiala v odpadni embalaži, ki nastanejo pri njeni obdelavi.</u></p>
	<p><u>(18) Izvajalec obdelave iz petnajstega odstavka tega člena ministrstvu pošlje račun za plačilo stroškov</u></p>

	<p><u>ravnania z odpadno embalažo, in mu priloži:</u></p> <p><u>1. dokumentacijo o tehtanju prevzete odpadne embalaže, iz katere mora biti razvidna masa odpadne embalaže,</u></p> <p><u>2. dokazila o oddaljenosti naprave za obdelavo odpadne embalaže od zbirnega centra ali centra za obdelavo komunalnih odpadkov izvajalca javne službe, od katerega je prevzel odpadno embalažo,</u></p> <p><u>3. dokumentacijo o tehtanju oddanih obdelanih odpadkov, iz katere je razvidna masa oddanih obdelanih odpadkov,</u></p> <p><u>4. podatke, ki omogočajo identifikacijo evidenčnega lista iz predpisa, ki ureja odpadke, na katerih je naveden kot prevzemnik odpadkov in se nanašajo na poslan račun,</u></p> <p><u>5. podatke, ki omogočajo identifikacijo evidenčnega lista iz predpisa, ki ureja odpadke, na katerih je naveden kot pošiljatelj odpadkov, in se nanašajo na poslan račun.</u></p>
	<p><u>(19) Ministrstvo preveri dokumentacijo in evidenčne liste iz prejšnjega odstavka.</u></p>
	<p><u>(20) Ministrstvo na podlagi ugotovitve, da je predložena dokumentacija iz 18. odstavka tega člena ustrežna in popolna, plača račun iz osemnajstega odstavka tega člena izvajalcu obdelave iz petnajstega odstavka tega člena, izvajalca javne službe pa obvesti o plačilu.</u></p>
	<p><u>(21) Ministrstvo zavrne račun iz osemnajstega odstavka tega člena delno ali v celoti, če iz dokumentacije iz osemnajstega odstavka tega člena izhaja, da obdelava ni bila izvedena v skladu s to uredbo in predpisi, ki urejajo odpadke. V tem primeru stroške ravnanja z odpadno embalažo iz šestnajstega odstavka tega člena nosi izvajalec obdelave iz petnajstega odstavka tega člena.</u></p>
<p>25. člen Uredbe</p>	<p>4. člen (25. člen Uredbe)</p>
<p>(1) Prezemanje odpadne embalaže od izvajalcev javne službe vključno s stroški, ki jih mora družba za ravnanje z odpadno embalažo plačevati izvajalcem javne službe v skladu z določbami 19. člena te uredbe, prevzemanje odpadne embalaže neposredno od distributerjev ali končnih uporabnikov ter ponovno uporabo, predelavo ali odstranjevanje prevzete odpadne embalaže morajo plačati:</p> <ul style="list-style-type: none"> - embalerji za embalažo, v katero je embalirano blago, ki ga sami uporabijo kot končni uporabniki embaliranega blaga ali ga dajejo v promet, - pridobitelji blaga za embalažo, v katero je embalirano blago, ki ga sami uporabijo kot končni uporabniki ali ga dajejo v promet, - proizvajalci embalaže za embalažo, ki ni namenjena embalerjem iz prve alineje tega odstavka in jo dajejo v promet ali jo sami uporabljajo, in - pridobitelji embalaže za embalažo, ki ni namenjena embalerjem iz prve alineje tega odstavka in jo dajejo v promet ali jo sami uporabljajo. 	<p>(1) Prezemanje odpadne embalaže od izvajalcev javne službe [...], prevzemanje odpadne embalaže neposredno od distributerjev ali končnih uporabnikov ter ponovno uporabo, predelavo ali odstranjevanje prevzete odpadne embalaže morajo plačati:</p> <ul style="list-style-type: none"> - embalerji za embalažo, v katero je embalirano blago, ki ga sami uporabijo kot končni uporabniki embaliranega blaga ali ga dajejo v promet, - pridobitelji blaga za embalažo, v katero je embalirano blago, ki ga sami uporabijo kot končni uporabniki ali ga dajejo v promet, - proizvajalci embalaže za embalažo, ki ni namenjena embalerjem iz prve alineje tega odstavka in jo dajejo v promet ali jo sami uporabljajo, in - pridobitelji embalaže za embalažo, ki ni namenjena embalerjem iz prve alineje tega odstavka in jo dajejo v promet ali jo sami uporabljajo.
<p>(3) Če za embalirano blago obveznosti iz prvega odstavka tega člena ni prevzel njegov embaler ali pridobitelj blaga, mora te obveznosti prevzeti trgovec, ki dobavlja blago distributerju.</p>	<p>(3) <u> Če embaler ali pridobitelj blaga ne plačuje stroškov ravnanja z odpadno embalažo iz prvega odstavka tega člena, mora za embalažo tega embaliranega blaga trgovec, ki distributerju dobavlja to embalirano blago, plačevati stroške prevzemanja odpadne embalaže od izvajalcev javne službe ter ponovno uporabo, predelavo ali odstranjevanje prevzete odpadne embalaže.</u></p>
	<p><u>(4) Osebe iz prvega odstavka tega člena morajo plačevati stroške ravnanja za vso odpadno embalažo, ki nastane</u></p>

	<u>na celotnem območju RS, razen ta tisto odpadno embalažo, za katero stroške ravnanja plačujejo trgovci iz tretjega odstavka tega člena in končni uporabniki brez predhodnega dobavitelja iz 34. člena te uredbe.</u>
(4) Obveznosti iz prvega odstavka tega člena ne veljajo za embalažo, ki se kot embalaža ali kot embalirano blago izvozi v tretje države ali iznosi v druge države članice EU.	(5) Obveznosti iz prvega odstavka tega člena ne veljajo za embalažo, ki se kot embalaža ali kot embalirano blago izvozi v tretje države ali iznosi v druge države članice EU.
26. člen Uredbe	5. člen (26. člen Uredbe)
(1) Embalerji, pridobitelji blaga, proizvajalci embalaže ali pridobitelji embalaže iz prvega odstavka prejšnjega člena in trgovci iz tretjega odstavka prejšnjega člena morajo v zvezi z izpolnjevanjem obveznosti iz prejšnjega člena skleniti pogodbo z družbo za ravnanje z odpadno embalažo, ki kot gospodarska družba v skladu s predpisi zagotavlja ravnanje z odpadno embalažo. O tem na primeren način obveščajo svoje kupce ob dobavi.	(1) Embalerji, pridobitelji blaga, proizvajalci embalaže <u>in</u> pridobitelji embalaže iz prvega odstavka prejšnjega člena <u>v okviru skupnega sistema ravnanja z odpadno embalažo izpolnjujejo</u> obveznosti iz prejšnjega člena <u>glede plačevanja stroškov prevzemanja odpadne embalaže neposredno od distributerjev in končnih uporabnikov ter ponovno uporabo, predelavo ali odstranjevanje prevzete odpadne embalaže, tako da sklenejo</u> pogodbo z družbo za ravnanje z odpadno embalažo, ki kot gospodarska družba v skladu s predpisi zagotavlja ravnanje z odpadno embalažo. O tem na primeren način obveščajo svoje kupce ob dobavi.
	<u>(2) Embalerji, pridobitelji blaga, proizvajalci embalaže in pridobitelji embalaže iz prvega odstavka prejšnjega člena v okviru skupnega sistema ravnanja z odpadno embalažo izpolnjujejo obveznosti iz prejšnjega člena glede plačevanja stroškov prevzemanja odpadne embalaže od izvajalcev javne službe ter ponovno uporabo, predelavo ali odstranjevanje prevzete odpadne embalaže, ki jih v skladu s petnajstim odstavkom 19. člena te uredbe plačuje Republika Slovenija, tako da plačujejo okoljsko dajatev v skladu s predpisom, ki ureja okoljsko dajatev za onesnaževanje okolja zaradi nastajanja odpadne embalaže. O tem na primeren način obveščajo svoje kupce ob dobavi.</u>
(2) Družba za ravnanje z odpadno embalažo zagotavlja: 1. redno prevzemanje odpadne embalaže od izvajalcev javne službe v zbirnih centrih in centrih za ravnanje s komunalnimi odpadki, tako da jo od vsakega izvajalca javne službe prevzame najmanj enkrat mesečno, v primeru prejema obvestila iz tretjega odstavka 18. člena te uredbe pa v dveh delovnih dneh po prejemu obvestila, 2. redno prevzemanje odpadne embalaže od distributerjev, 3. redno prevzemanje odpadne embalaže od končnih uporabnikov, 4. redno prevzemanje odpadne embalaže od končnih uporabnikov brez predhodnega dobavitelja, s katerimi je sklenila pogodbo iz 1. točke prvega odstavka 34. člena te uredbe, 5. nadaljnje ravnanje v skladu s petim in šestim odstavkom 39. člena te uredbe in 6. ravnanje z odpadno embalažo nevarnega blaga v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z nevarnimi odpadki.	
27. člen Uredbe	6. člen (27. člen Uredbe)
Ne glede na določbo prvega odstavka prejšnjega člena lahko embaler, pridobitelj blaga, proizvajalec embalaže ali pridobitelj embalaže iz prvega odstavka 25. člena te uredbe	Ne glede na določbo prvega odstavka prejšnjega člena lahko embaler, pridobitelj blaga, proizvajalec embalaže ali pridobitelj embalaže iz prvega odstavka 25. člena te uredbe

<p>pri končnih uporabnikih sam zagotovi prevzemanje odpadne embalaže, ki ni komunalni odpadek, in izvira iz embalaže, ki jo daje v promet, in sam zagotavlja njeno ponovno uporabo, predelavo ali odstranjevanje v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadki, če pridobi potrdilo o vpisu v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo, ki jo vodi ministrstvo.</p>	<p>lahko ne glede na prvi odstavek prejšnjega člena pri končnih uporabnikih sam zagotovi prevzemanje odpadne embalaže, ki ni komunalni <u>odpadek in ki</u> izvira iz embalaže, ki jo daje v promet, in sam zagotavlja njeno ponovno uporabo, predelavo ali odstranjevanje v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadki, če pridobi potrdilo o vpisu v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo, ki jo vodi ministrstvo.</p>
<p>34. člen Uredbe</p>	<p>7. člen (34. člen Uredbe)</p>
<p>(1) Pridobitelj blaga ali pridobitelj embalaže, ki ni oseba iz prvega odstavka 25. člena te uredbe in ki zaradi izvajanja svoje dejavnosti embalažo ali embalarano blago, pridobljeno v EU ali uvoženo iz tretjih držav, uporabi sam kot končni uporabnik in zato nima predhodnega dobavitelja, mora za takšno odpadno embalažo, ki ni komunalni odpadek:</p> <p>1. skleniti pogodbo o zagotavljanju obveznosti iz 25. člena te uredbe z družbo za ravnanje z odpadno embalažo v skladu s prvim odstavkom 26. člena te uredbe ali</p> <p>2. sam zagotoviti ponovno uporabo, predelavo ali odstranjevanje takšne odpadne embalaže, za kar mora imeti potrdilo o vpisu v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo iz 27. člena te uredbe.</p>	<p>(1) <u>Končni uporabnik, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik s sedežem v RS, ki zaradi izvajanja svoje dejavnosti embalarano blago pridobi v EU ali uvozi iz tretjih držav in ga uporabi sam, ter zato nima predhodnega dobavitelja (v nadaljnjem besedilu: končni uporabnik brez predhodnega dobavitelja), mora za takšno odpadno embalažo plačati prevzemanje odpadne embalaže ter ponovno uporabo, predelavo ali odstranjevanje prevzete odpadne embalaže.</u></p> <p>(2) <u>Končni uporabnik brez predhodnega dobavitelja mora v zvezi z izpolnjevanjem obveznosti iz prejšnjega odstavka:</u></p> <p>1. skleniti pogodbo o zagotavljanju obveznosti iz <u>prejšnjega odstavka</u> z družbo za ravnanje z odpadno embalažo, <u>ki kot gospodarska družba v skladu s predpisi zagotavlja ravnanje z odpadno embalažo</u> ali</p> <p>2. sam zagotoviti ponovno uporabo, predelavo ali odstranjevanje takšne odpadne embalaže, za kar mora imeti potrdilo o vpisu v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo iz 27. člena te uredbe.</p>
<p>(2) Končni uporabnik iz 1. točke prejšnjega odstavka mora vso odpadno embalažo, ki nastane iz embalaže iz prejšnjega odstavka, oddajati družbi za ravnanje z odpadno embalažo, s katero je sklenil pogodbo o zagotavljanju obveznosti iz 25. člena te uredbe.</p>	<p>(3) <u>Ne glede na določbo drugega odstavka 15. člena te uredbe mora končni uporabnik brez predhodnega dobavitelja</u> iz 1. točke prejšnjega odstavka vso odpadno embalažo, ki nastane iz embalaže iz <u>prvega odstavka tega člena</u>, oddajati družbi za ravnanje z odpadno embalažo, s katero je sklenil pogodbo o zagotavljanju obveznosti iz <u>prvega odstavka tega člena. Če svojo odpadno embalažo sam oddaja v zbiralnici iz drugega odstavka 43. člena te uredbe, ne plačuje stroškov prevzemanja odpadne embalaže iz prvega odstavka tega člena.</u></p>
<p>(3) Končni uporabnik iz 2. točke prvega odstavka tega člena mora ravnati v skladu z 32. in 33. členom te uredbe.</p>	<p>(4) Končni uporabnik <u>brez predhodnega dobavitelja</u> iz 2. točke <u>d drugega</u> odstavka tega člena mora ravnati v skladu z 32. in 33. členom te uredbe.</p>
<p>35. člen Uredbe</p>	<p>8. člen (35. člen Uredbe)</p>
	<p>(1) <u>Trgovec iz tretjega odstavka 25. člena te uredbe mora v zvezi z izpolnjevanjem obveznosti iz 25. člena te uredbe skleniti pogodbo z družbo za ravnanje z odpadno embalažo. O tem na primeren način obvešča svoje kupce ob dobavi.</u></p>
<p>(4) Trgovcu ni treba zagotavljati predpisanega ravnanja z odpadno embalažo, če gre za:</p>	<p>(2) Trgovcu ni treba zagotavljati predpisanega ravnanja z odpadno embalažo, če gre za:</p>

<p>1. embalažo, za katero ima pisno izjavo predhodnega dobavitelja, da za odpadno embalažo zagotavlja predpisano ravnanje po tej uredbi, ali</p> <p>2. embalažo iz 36., 37. ali 38. člena te uredbe.</p>	<p>1. embalažo, za katero ima pisno izjavo predhodnega dobavitelja, da za odpadno embalažo zagotavlja predpisano ravnanje po tej uredbi <u>v skupnem sistemu ravnanja z odpadno embalažo</u>, ali</p> <p>2. embalažo iz [...] 37. [...] člena te uredbe.</p>
<p>(2) Izjava iz 1. točke prejšnjega odstavka mora biti navedena na računu ali dobavnici za dobavljeno ali prevzeto blago.</p>	<p>(3) Izjava iz 1. točke prejšnjega odstavka mora biti navedena na računu ali dobavnici za dobavljeno ali prevzeto blago.</p>
<p>36. člen Uredbe</p>	<p>9. člen (36. člen Uredbe)</p>
<p>(1) Ne glede na določbe od 25. do 34. člena te uredbe osebam iz prvega odstavka 25. člena te uredbe in končnemu uporabniku iz 34. člena te uredbe ni treba zagotavljati predpisanega ravnanja z odpadno embalažo, če letna količina embalaže ne presega 15.000 kg.</p>	<p>(1) Ne glede na določbe od 25. do 34. člena te uredbe <u>osebi</u> iz prvega odstavka 25. člena te uredbe in končnemu uporabniku iz 34. člena te uredbe ni treba zagotavljati predpisanega ravnanja z odpadno embalažo, če <u>daje letno v promet količino embalaže, ki</u> ne presega 15.000 kg.</p>
<p>39. člen Uredbe</p>	<p>10. člen (39. člen Uredbe)</p>
	<p><u>(1) Družba za ravnanje z odpadno embalažo zagotavlja:</u></p> <p><u>1. redno prevzemanje odpadne embalaže od izvajalcev javne službe v zbirnih centrih in centrih za ravnanje s komunalnimi odpadki, tako da jo od vsakega izvajalca javne službe prevzame najmanj enkrat mesečno, v primeru prejema obvestila iz tretjega odstavka 18. člena te uredbe pa v dveh delovnih dneh po prejemu obvestila,</u></p> <p><u>2. redno prevzemanje odpadne embalaže od distributerjev,</u></p> <p><u>3. redno prevzemanje odpadne embalaže od končnih uporabnikov,</u></p> <p><u>4. redno prevzemanje odpadne embalaže od končnih uporabnikov brez predhodnega dobavitelja, s katerimi je sklenila pogodbe iz 1. točke drugega odstavka 34. člena te uredbe,</u></p> <p><u>5. nadaljnje ravnanje v skladu s šestim in sedmim odstavkom tega člena in</u></p> <p><u>6. ravnanje z odpadno embalažo nevarnega blaga v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z nevarnimi odpadki.</u></p>
<p>(4) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora na celotnem območju Republike Slovenije zagotavljati predpisano ravnanje za vso odpadno embalažo, ki nastane po uporabi embalaže iz 2. člena te uredbe, razen za tisto odpadno embalažo, za katero je zagotovljeno ravnanje v skladu s 27. členom in 2. točko prvega odstavka 34. člena te uredbe.</p>	<p>(2) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora na celotnem območju Republike Slovenije zagotavljati predpisano ravnanje <u>z odpadno embalažo, ločeno po embalažnih materialih, ki nastane po uporabi embalaže iz 2. člena te uredbe, za katero so ji osebe iz 25. in 34. člena te uredbe plačale stroške ravnanja z odpadno embalažo.</u></p>
<p>(2) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora od izvajalcev javne službe prevzemati odpadno embalažo, ki je zbrana kot ločeno zbrana frakcija, ter odpadno embalažo, ki je izločena iz mešanih komunalnih odpadkov v centrih za ravnanje s komunalnimi odpadki.</p>	<p>(3) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora <u>v skladu s prejšnjim odstavkom</u> od izvajalcev javne službe prevzemati odpadno embalažo, ki je zbrana kot ločeno zbrana frakcija, ter odpadno embalažo, ki je izločena iz mešanih komunalnih odpadkov v centrih za ravnanje s komunalnimi odpadki.</p>
<p>(3) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora od izvajalcev javne službe redno prevzemati odpadno embalažo iz prejšnjega odstavka v zbirnih centrih in centrih za ravnanje s komunalnimi odpadki. Če ravnanje z odpadno embalažo,</p>	<p>(4) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora od izvajalcev javne službe redno prevzemati odpadno embalažo iz prejšnjega odstavka v zbirnih centrih in centrih za ravnanje s komunalnimi odpadki. [...]</p>

<p>ki je komunalni odpadok, ureja več družb za ravnanje z odpadno embalažo, mora družba za ravnanje z odpadno embalažo od vsakega izvajalca javne službe zagotoviti prevzem odpadno embalažo v deležih iz petega odstavka 19. člena te uredbe. Od 1. januarja do 30. junija tekočega koledarskega leta mora družba za ravnanje z odpadno embalažo od vsakega izvajalca javne službe prevzeti odpadno embalažo v deležih, določenih za preteklo koledarsko leto. Od 1. julija do 31. decembra tekočega koledarskega leta mora družba za ravnanje z odpadno embalažo od vsakega izvajalca javne službe prevzeti odpadno embalažo v deležih, določenih za to tekoče koledarsko leto, pri čemer mora upoštevati, da mora v posameznem koledarskem letu od vsakega izvajalca javne službe prevzeti odpadno embalažo v deležih, določenih za zadevno koledarsko leto.</p>	
<p>(4) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora redno prevzemati odpadno embalažo od distributerjev, končnih uporabnikov in končnih uporabnikov brez predhodnega dobavitelja, s katerimi je sklenila pogodbo iz 1. točke prvega odstavka 34. člena te uredbe.</p>	<p>(5) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora redno prevzemati odpadno embalažo od <u>vseh distributerjev in končnih uporabnikov, ki ji jo želijo oddati, ter tistih končnih uporabnikov brez predhodnega dobavitelja, s katerimi je sklenila pogodbo iz 1. točke drugega</u> odstavka 34. člena te uredbe.</p>
<p>(5) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora za vso odpadno embalažo, ki jo prevzame v posameznem koledarskem letu, najpozneje do konca naslednjega koledarskega leta zagotoviti nadaljnje ravnanje v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki iz predpisa, ki ureja odpadke, ter tako, da so doseženi okoljski cilji iz 22. člena te uredbe.</p>	<p>(6) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora za vso odpadno embalažo, ki jo prevzame v posameznem koledarskem letu, najpozneje do konca naslednjega koledarskega leta zagotoviti nadaljnje ravnanje v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki iz predpisa, ki ureja odpadke, ter tako, da so doseženi okoljski cilji iz 22. člena te uredbe.</p>
<p>(6) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora za prevzeto odpadno embalažo pred njeno oddajo v nadaljnje ravnanje zagotoviti na svoje stroške sortiranje po embalažnih materialih iz Odločbe 97/129/ES. Če mora po sortiranju iz prejšnjega stavka oseba, ki odpadno embalažo reciklira ali predeluje, to odpadno embalažo pred recikliranjem ali predelavo dodatno sortirati, mora družba za ravnanje z odpadno embalažo izločene odpadke prevzeti nazaj in na svoje stroške zagotoviti ravnanje z njimi.</p>	<p>(7) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora za prevzeto odpadno embalažo pred njeno oddajo v nadaljnje ravnanje zagotoviti na svoje stroške sortiranje po embalažnih materialih iz Odločbe 97/129/ES. Če mora po sortiranju iz prejšnjega stavka oseba, ki odpadno embalažo reciklira ali predeluje, to odpadno embalažo pred recikliranjem ali predelavo dodatno sortirati, mora družba za ravnanje z odpadno embalažo izločene odpadke prevzeti nazaj in na svoje stroške zagotoviti ravnanje z njimi.</p>
<p style="text-align: center;">40. člen Uredbe</p>	<p style="text-align: center;">11. člen (40. člen Uredbe)</p>
<p>(1) Družba za ravnanje z odpadno embalažo lahko začne opravljati dejavnost glede ravnanja z odpadno embalažo iz drugega odstavka 26. člena te uredbe, ko pridobi okoljevarstveno dovoljenje ministrstva.</p>	<p>(1) Družba za ravnanje z odpadno embalažo lahko začne opravljati dejavnost glede ravnanja z odpadno embalažo iz <u>prvega odstavka prejšnjega člena</u>, ko pridobi okoljevarstveno dovoljenje ministrstva.</p>
<p style="text-align: center;">46. člen Uredbe</p>	<p style="text-align: center;">12. člen (46. člen Uredbe)</p>
<p>(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka mora vsebovati podatke o: ... 2. osebnem imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu, dejavnosti in matični številki embalerjev, pridobiteljev blaga, proizvajalcev embalaže ali pridobiteljev embalaže in trgovcev iz 25. člena te uredbe ter končnih uporabnikov iz 34. člena te uredbe, ki so vključeni v skupni sistem ravnanja z odpadno</p>	<p>(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka mora vsebovati podatke o: ... 2. osebnem imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu, dejavnosti in matični številki embalerjev, pridobiteljev blaga, proizvajalcev embalaže, pridobiteljev embalaže in trgovcev iz 25. člena te uredbe ter končnih uporabnikov <u>brez predhodnega dobavitelja</u> iz 34. člena te uredbe, ki so</p>

<p>embalažo,</p> <p>...</p> <p>4. količini embalaže in vrstah embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe v embalaži, ki jo dajejo posamezne osebe iz 2. točke tega odstavka v promet,</p> <p>...</p>	<p>vključeni v skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo,</p> <p>...</p> <p>4. količini embalaže in vrstah embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe v embalaži, ki jo:</p> <p><u>- embalerji, pridobitelji blaga, proizvajalci embalaže in pridobitelji embalaže iz 2. točke tega odstavka dajo v promet,</u></p> <p><u>- trgovci iz 2. točke tega odstavka dobavijo distributerjem in</u></p> <p><u>- končni uporabniki brez predhodnega dobavitelja iz 2. točke tega odstavka pridobijo v EU ali uvozijo iz tretjih držav za lastno uporabo,</u></p> <p>...</p>
	<p><u>(3) Družba za ravnanje z odpadno embalažo poročila iz prvega odstavka priloži tudi:</u></p> <p><u>1. seznam oseb iz prvega odstavka 25. člena te uredbe, s katerimi je za tekoče koledarsko leto sklenila pogodbe iz 26. člena te uredbe,</u></p> <p><u>2. seznam trgovcev iz tretjega odstavka 25. člena te uredbe, s katerimi je za tekoče koledarsko leto sklenila pogodbe iz 35. člena te uredbe, in</u></p> <p><u>3. seznam končnih uporabnikov brez predhodnega dobavitelja iz 1. točke drugega odstavka 34. člena te uredbe, s katerimi je za tekoče koledarsko leto sklenila pogodbe iz 34. člena te uredbe.</u></p>
<p>(3) Ministrstvo od družbe za ravnanje z odpadno embalažo zahteva dopolnitev poročila o ravnanju z odpadno embalažo, če ugotovi, da ni izdelano v skladu z zahtevami iz tega člena, če ne vsebuje vseh zahtevanih podatkov ali iz njega ni razvidno izpolnjevanje zahtev iz te uredbe.</p>	<p>(4) Ministrstvo od družbe za ravnanje z odpadno embalažo zahteva dopolnitev poročila o ravnanju z odpadno embalažo, če ugotovi, da ni izdelano v skladu z zahtevami iz tega člena, če ne vsebuje vseh zahtevanih podatkov ali iz njega ni razvidno izpolnjevanje zahtev iz te uredbe.</p>
<p>(4) Če družba za ravnanje z odpadno embalažo ministrstvu zahtevane dopolnitve poročila o ravnanju z odpadno embalažo ne pošlje v roku, ki ga ministrstvo določi v zahtevi iz prejšnjega odstavka, se šteje, da poročila ni predložila, o čemer ministrstvo obvesti pristojnega inšpektorja.</p>	<p>(5) Če družba za ravnanje z odpadno embalažo ministrstvu zahtevane dopolnitve poročila o ravnanju z odpadno embalažo ne pošlje v roku, ki ga ministrstvo določi v zahtevi iz prejšnjega odstavka, se šteje, da poročila ni predložila, o čemer ministrstvo obvesti pristojnega inšpektorja.</p>
	<p style="text-align: center;">13. člen</p> <p style="text-align: center;"><u>(46.a člen Uredbe</u></p> <p style="text-align: center;"><u>sporočanje podatkov)</u></p>
<p>-</p>	<p><u>(1) Družba za ravnanje z odpadno embalažo štirikrat letno pošlje inšpekciji, pristojni za okolje, podatke o masi embalaže, ločeno po embalažnih materialih, za katero je osebam iz tretjega odstavka tega člena obračunala stroške ravnanja z odpadno embalažo, in sicer za:</u></p> <p><u>- januar, februar in marec tekočega koledarskega leta do 15. maja tekočega koledarskega leta,</u></p> <p><u>- april, maj in junij tekočega koledarskega leta do 15. avgusta tekočega koledarskega leta,</u></p> <p><u>- julij, avgust in september tekočega koledarskega leta do 15. novembra tekočega koledarskega leta in</u></p> <p><u>- oktober, november in december tekočega koledarskega leta do 15. februarja prihodnjega koledarskega leta.</u></p>
	<p><u>(2) Podatki o osebnem imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu ter matični številki oseb iz prejšnjega odstavka</u></p>

	<u>ter podatki o skupni masi embalaže, ki so jo te osebe dale v promet v posameznem četrtletju, ločeno po vrsti embalažnega materiala in ločeno po družbah za ravnanje z odpadno embalažo, so javni.</u>
	<u>(3) Družba za ravnanje z odpadno embalažo štirikrat letno pošlje inšpekciji, pristojni za okolje, podatke o masi odpadne embalaže, ločeno po embalažnih materialih, za katero je zagotovila prevzem v skladu s to uredbo, in sicer za:</u> <u>- januar, februar in marec tekočega koledarskega leta do 15. maja tekočega koledarskega leta,</u> <u>- april, maj in junij tekočega koledarskega leta do 15. avgusta tekočega koledarskega leta,</u> <u>- julij, avgust in september tekočega koledarskega leta do 15. novembra tekočega koledarskega leta in</u> <u>- oktober, november in december tekočega koledarskega leta do 15. februarja prihodnjega koledarskega leta.</u>
	<u>(4) Podatki iz prejšnjega odstavka so javni.</u>
48.a člen Uredbe	14. člen (48.a člen Uredbe)
(3) V analizi ravnanja z embalažo in odpadno embalažo so navedeni podatki o: ... 7. količini in deležih odpadne embalaže, ki so jo družbe za ravnanje z odpadno embalažo prevzele od izvajalcev javne službe, ločeno po embalažnih materialih iz drugega odstavka 4. člena te uredbe in izvajalcih javne službe ter ločeno po družbah za ravnanje z odpadno embalažo, 8. doseganju deležev prevzemanja odpadne embalaže, določenih v skladu s petim odstavkom 19. člena te uredbe, ločeno po družbah za ravnanje z odpadno embalažo, 9. ... – 24. ...	(3) V analizi ravnanja z embalažo in odpadno embalažo so navedeni podatki o: ... 7. količini [...] odpadne embalaže, ki so jo družbe za ravnanje z odpadno embalažo prevzele od izvajalcev javne službe, ločeno po embalažnih materialih iz drugega odstavka 4. člena te uredbe in izvajalcih javne službe ter ločeno po družbah za ravnanje z odpadno embalažo, [...] 8. ... – 23. ...
53. člen Uredbe	15. člen (53. člen Uredbe)
	<i>PREKRŠKI – ni novih prekrškov, popravljene sklici</i>
	16. člen
	<u>Priloga 2B se črta.</u>
	17. – 20. člen
	PREHODNA IN KONČNA DOLOČBE